

Udskriftsdato: 25. december 2025

2014/1 LSF 71 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler og lov om miljøbeskyttelse
(Obligatorisk digital kommunikation, ændringer i administrationsordningen for udbetaling af skrotningsgodtgørelse og nedsættelse af betalingssats for indsamling af bærbare batterier m.v.)**

Ministerium: Miljøministeriet

Journalnummer: Miljømin.,
Miljøstyrelsen, j.nr. 029-00241

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler og lov om miljøbeskyttelse

(Obligatorisk digital kommunikation, ændringer i administrationsordningen for udbetaling af skrotningsgodtgørelse og nedsættelse af betalingssats for indsamling af bærbare batterier m.v.)

§ 1

I lov nr. 372 af 2. juni 1999 om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler, som ændret ved lov nr. 385 af 6. juni 2002, § 106 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og lov nr. 1629 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder, uanset om betingelserne i stk. 5, nr. 2 og 3, er opfyldt.«

2. I § 6, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder kun, hvis samtlige betingelser i stk. 5 er opfyldt.«

3. I § 6, stk. 5, nr. 1, ændres »Centralregisteret for Motorkøretøjer« til: »Køretøjsregistret« og »ikrafttræden og« ændres til: »ikrafttræden,«.

4. I § 6, stk. 5, indsættes efter nr. 1 som nye numre:

»2) der ikke er opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b,

3) køretøjet efter afmeldingen fra Køretøjsregistret ikke har været indregistreret i et andet land, og«.

Nr. 2 bliver herefter nr. 4.

5. Efter § 7 indsættes i kapitel 3:

»§ 7 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at anmodning om godtgørelse skal indsendes digitalt, og at kommunikation mellem administrator og ansøgeren skal foregå digitalt. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og skemaer samt digital signatur.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 7 b. Administrator kan fra andre myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for sagsbehandlingen, herunder om hvem der er registreret som ejer af det køretøj, for hvilket der ansøges om godtgørelse, og om køretøjet er afmeldt, jf. § 6, stk. 5, nr. 1. Administrator kan herunder foretage sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, i kontroløjemed.«

6. § 8, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Administrationen af godtgørelsesordningen udøves af en administrator, der udpeges af miljøministeren.«

7. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgørelser truffet af administrator i henhold til stk. 1 kan af den, afgørelsen retter sig imod, påklages til miljøministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag. Klagen indgives skriftligt til miljøministeren.«

8. Efter § 8 a indsættes i *kapitel 4*:

»§ 8 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om tilsyn med, at regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2, overholdes hos de virksomheder, der håndterer motorkøretøjer, der er afleveret til affaldsbehandling.

§ 8 c. Tilsynsmyndigheden eller personer, der af tilsynsmyndigheden er bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsyn i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 8 b.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.«

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1273 af 21. december 2011, lov nr. 1274 af 21. december 2011, § 1 i lov nr. 446 af 23. maj 2012, lov nr. 87 af 28. januar 2014 og senest ved § 1 i lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, EF-Tidende 1997, nr. L 10, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, «, og efter »EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17,« indsættes: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 1, «.

2. I § 9 u, stk. 2, 2. pkt., ændres »6,00 kr.« til: »5,05 kr.«.

3. Efter § 35 c indsættes:

»§ 35 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder.«

4. § 45 a ophæves.

5. I § 45 d, stk. 2, udgår », herunder formen herfor«.

6. I § 79 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder, jf. § 35 d.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

7. I § 79, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »1 og 2« til: »1-3«.

8. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) ansøgning og afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og om tilbagekaldelse af sådan godkendelse i henhold til regler udstedt i medfør af § 44, stk. 4, nr. 1, og stk. 5,«.

Nr. 6 bliver herefter nr. 7.

9. I § 79 b, stk. 1, nr. 6, der bliver nr. 7, indsættes efter »5,«: »6,«.

10. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 6, der bliver nr. 7, som nyt nummer:

»8) tilmelding og indberetning til Affaldsregistret i henhold til regler udstedt i medfør af § 45 d, stk. 2,«.

Nr. 7-11 bliver herefter nr. 9-13.

11. I § 79 b, stk. 1, nr. 11, der bliver nr. 13, ændres »10« til: »12«.

12. I § 88 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om digital indbetaling af gebyrer.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2015, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 7.

Stk. 3. § 2, nr. 1, træder i kraft den 1. juni 2015.

Stk. 4. § 2, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 5. Regler udstedt i medfør af § 45 a i lov om miljøbeskyttelse og regler om formkrav, udstedt i medfør af § 45 d, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af § 79 b, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 2, nr. 9 og 10.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Gældende ret om digital kommunikation og automatisk sagsbehandling*
 - 2.2. *Obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med udbetaling af skrotningsgodtgørelser*
 - 2.2.1. *Gældende ret og praksis*
 - 2.2.2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.2.3. *Fremtidig praksis for udbetaling af skrotningsgodtgørelser*
 - 2.3. *Obligatorisk digital kommunikation ved sager efter miljøbeskyttelsesloven om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, anmodning om registrering i Affaldsregistret og dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald*
 - 2.3.1. *Gældende ret og praksis*
 - 2.3.2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.4. *Udvidet afgørelseskompetence for administrator og klageadgang efter skrotningsgodtgørelsesloven*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.5. *Nye, supplerende betingelser for udbetaling af skrotningsgodtgørelse*
 - 2.5.1. *Gældende ret*
 - 2.5.2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.6. *Tilsyn med affaldsbehandlere*
 - 2.6.1. *Gældende ret*
 - 2.6.2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.7. *Batterier og akkumulatorer*
 - 2.7.1. *Gældende ret*
 - 2.7.2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.8. *Beredskabsplaner og ændring af titelnoten*
 - 2.8.1. *Gældende ret*
 - 2.8.2. *Lovforslagets indhold*
3. *De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Krav om obligatorisk digital kommunikation efter skrotningsgodtgørelsesloven*
 - 3.2. *Krav om obligatorisk digital kommunikation efter miljøbeskyttelsesloven*
 - 3.3. *Øvrige ændringer af miljøbeskyttelsesloven*
4. *De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1. *Forslagets bestemmelser vedrørende skrotningsgodtgørelsesloven*
 - 4.2. *Krav om obligatorisk digital kommunikation efter miljøbeskyttelsesloven*
 - 4.3. *Øvrige ændringer af miljøbeskyttelsesloven*
5. *De administrative konsekvenser for borgerne*
6. *De miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det primære formål med lovforslaget er at muliggøre en effektivisering af sagsbehandlingen og en nedsættelse af de administrative byrder for borgere og virksomheder i forbindelse med udbetaling af skrotningsgodtgørelse samt ved optagelse i Affaldsregistret. Det vil ske ved digitalisering og automatisering af myndighedernes sagsbehandling.

Med de foreslåede ændringer af lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler (skrotningsgodtgørelsesloven) og miljøbeskyttelsesloven bemyndiges miljøministeren til at kunne fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med 1) ansøgninger om udbetaling af skrotningsgodtgørelse for biler (person- og varebiler), 2) ansøgninger om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, 3) tilmelding og indberetning til Affaldsregistret og 4) dokumentation, anmeldelser af og oplysninger om affald.

Forslaget er således bl.a. et led i realiseringen af regeringens mål om, at al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt, hvilket fremgår af regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen« (oktober 2011). Lovforslaget understøtter tillige Den Fællesoffentlige Digitaliseringsstrategi (2011-2015): »Den digitale vej til fremtidens velfærd«. Realiseringen af målsætningen om, at ansøgninger, anmeldelser og meddelelser mv. fra borgere til det offentlige skal foregå digitalt inden udgangen af 2015, forudsættes at ske i årlige bølger, hvor flere og flere områder gøres obligatorisk digitale, senest ved lov nr. 552 af 2. juni 2014 om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, meddelelser, anmodninger og erklæringer til offentlige myndigheder. Lovforslaget er ikke helt parallelt hertil, idet lovforslaget i væsentligt omfang regulerer digital kommunikation til og fra virksomheder. Det foreslås, at dette lovforslag følger konceptet fra »bølge«-lovforslagene, for så vidt angår mulighederne for som borger at blive fritaget fra kravet om obligatorisk digital kommunikation.

Det er bl.a. hensigten at etablere et it-system til brug for den obligatoriske digitale kommunikation mellem borgere, virksomheder og de relevante myndigheder og i den forbindelse også at indføre automatisk sagsbehandling for ansøgningssager vedrørende udbetaling af skrotningsgodtgørelse, for ansøgninger om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og for anmodninger om visse typer af registrering i Affaldsregistret. Det vil i første omgang dreje sig om registrering af forhandlere, mæglere og transportører. Det er ligeledes hensigten, at indsamlingsvirksomheder uden forbehandling skal være omfattet af automatisk sagsbehandling, såfremt det teknisk kan lade sig gøre at automatisere den fornødne sagsbehandling. Med »automatisk sagsbehandling« menes sagsbehandlingsskridt, som indebærer en maskinel behandling på baggrund af nogle faste og entydige kriterier, uden at en fysisk person er sagsbehandler. Automatisk sagsbehandling bevirker, at it-systemet træffer afgørelse, når de påkrævede oplysninger er indtastet af ansøgeren. Borgeren eller virksomheden vil derfor modtage afgørelsen umiddelbart efter indtastningen af de påkrævede oplysninger.

Lovforslaget indeholder desuden forslag til ændringer i skrotningsgodtgørelsesloven vedrørende betingelserne for udbetaling af skrotningsgodtgørelse, klageadgang for så vidt angår administrators afgørelser vedrørende udbetaling af skrotningsgodtgørelser og tilsynsbestemmelser.

For så vidt angår miljøbeskyttelsesloven foreslås det at indføre en bemyndigelse til at fastsætte regler for obligatorisk digital betaling af gebyrer forbundet med Affaldsregistret. Det foreslås også at sænke den i miljøbeskyttelsesloven fastsatte betalingssats, der opkræves hos producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer som en del af deres producentansvar til dækning af den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Endelig foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven for ministeren til at fastsætte krav om udarbejdelse af eksterne

beredskabsplaner for visse virksomheder og til at fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse hermed.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret om digital kommunikation og automatisk sagsbehandling

En forudsætning for at kunne pålægge virksomheder og borgere pligter i forhold til det offentlige er, at sådanne pligter er hjemlet ved lov. Dette gælder således også for at kunne pålægge virksomheder og borgere en pligt til, at en given indberetning eller ansøgning m.v. til det offentlige og kommunikationen i forbindelse hermed kun kan ske digitalt og ved brug af specifikke løsninger og formater m.v.

Der gælder ikke et selvstændigt hjemmelskrav for forvaltningens anvendelse af automatiserede sagsbehandlingssystemer, hvor it-systemer helt eller delvist træffer forvaltningsafgørelser uden involvering af en sagsbehandler. Det er dog en forudsætning, at afgørelsen som sådan er egnet til automatisk sagsbehandling, dvs. at de relevante fakta og retsregler kan sættes på en »præcis formel«. Afgørelser, som træffes på grundlag af en retsregel, som forudsætter et individuelt skøn, er således som udgangspunkt ikke egnet til automatisk sagsbehandling.

Det følger endvidere af persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer) § 39, at borgere i visse tilfælde kan modsætte sig, at en afgørelse, der angår den pågældendes personlige forhold, udelukkende træffes på grundlag af elektronisk databehandling. I den forbindelse refereres til elektronisk behandling af oplysninger, der er beregnet til at vurdere bestemte personlige forhold. Dette kan f.eks. være oplysninger om en persons erhvervsevne, kreditværdighed, pålidelighed, adfærd m.v. Nærværende lovforslag forudsætter ikke vurdering af personlige forhold.

Efter lov om digital post (lov nr. 528 af 11. juni 2012 om Offentlig Digital Post) § 3 skal juridiske enheder med CVR-nummer og fysiske personer, der er 15 år eller derover, tilsluttes Offentlig Digital Post.

Det følger af lovens § 7, stk. 1, at offentlige afsendere, der er tilsluttet postløsningen, kan sende meddelelser til personer eller juridiske enheder, der er tilsluttet postløsningen. Endvidere fremgår det af lovens § 8, at fysiske personer og juridiske enheder, der er tilsluttet postløsningen, kan sende henvendelser til offentlige afsendere via postløsningen. Ovennævnte gælder dog ikke, hvis andet fremgår af anden lovgivning, jf. lovens § 9.

Lov om digital post forpligter således ikke borgere og virksomheder til at kommunikere digitalt med offentlige myndigheder, ligesom selvbetjeningsløsninger heller ikke er omfattet. Obligatorisk digital kommunikation fra borgere og virksomheder rettet til offentlige myndigheder forudsætter derfor indførelse af selvstændig hjemmel.

Det følger af § 32 b, stk. 2, i forvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014), at kravet om personlig underskrift ikke gælder for dokumenter, hvor der anvendes automatisk sagsbehandling.

Endelig er betalinger fra det offentlige til borgere og juridiske personer reguleret i lov om offentlige betalinger m.v. (lovbekendtgørelse nr. 798 af 28. juni 2007). Efter lovens § 1, stk. 1 skal bl.a. personer over 18 år, som i henhold til lov om Det Centrale Personregister er tildelt et personnummer, og som ikke er registreret som udrejst af Danmark, have en konto i et pengeinstitut (en »Nemkonto«), hvortil offentlige myndigheder med frigørende virkning kan foretage udbetaling af pengebeløb. Efter lovens § 1, stk. 2 skal bl.a. juridiske personer, som er tildelt et CVR-nummer efter lov om Det Centrale Virksomhedsregister anwise en konto i et pengeinstitut, hvortil offentlige myndigheder med frigørende virkning kan foretage udbetaling af pengebeløb.

2.2. Obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med udbetaling af skrotningsgodtgørelser

2.2.1. Gældende ret og praksis

Der findes pt. ingen hjemmel i skrotningsgodtgørelsesloven til at pålægge borgere og virksomheder at kommunikere digitalt med forvaltningen.

Behandlingen af sager om udbetaling af godtgørelser i forbindelse med skrotning af biler er i dag papirbaseret. Den virksomhed, der erhvervsmæssigt foretager særskilt behandling af person- eller varebiler, og som er registreret hos Miljøstyrelsen (affaldsbehandlerne), udfylder og underskriver sammen med bil-ejeren en særlig papirblanket (skrotningsattest), der herefter indsendes pr. brev til den af miljøministeren udpegede eksterne administrator af godtgørelsesordningen (pt. Miljøordning for Biler). Miljøordning for Biler påser herefter, at betingelserne for udbetaling af godtgørelsen er opfyldt. Miljøordning for Biler sagsbehandler alle de sager, hvor det er sidst registrerede ejer (i Køretøjsregistret), der anmoder om skrotningsgodtgørelse. Miljøordning for Biler sagsbehandler endvidere en stor del af de dispensationssager, hvor ejer er en anden end den sidst registrerede ejer. Miljøstyrelsen har udarbejdet en instruks, således at Miljøordning for Biler kan udbetale skrotningsgodtgørelse.

I nogle tilfælde lægger affaldsbehandleren ud for skrotningsgodtgørelsen, således at borgeren får pengene af affaldsbehandleren. Affaldsbehandleren opnår til gengæld transport i borgerens krav på skrotningsgodtgørelse. Dette sker som hovedregel ved, at borgeren og affaldsbehandleren udfylder en transporterklæring, der er fortrykt på skrotningsattesten.

Forhandlere af biler har også mulighed for at modtage en skrotbil på vegne af en affaldsbehandler. Det er en betingelse, at forhandleren har indgået aftale med en affaldsbehandler om aflevering af de modtagne skrotbiler, og at bl.a. dokumentation for aftalen er indsendt til Miljøordning for Biler. Samarbejdet foregår i praksis på den måde, at affaldsbehandlerne kan udlevere nogle skrotningsattester til en eller flere bilforhandlere, som de har indgået aftale med. Forhandleren og borgeren udfylder en skrotningsattest, hvorefter forhandleren forpligter sig til at aflevere bilen til skrotning hos affaldsbehandleren og får transport i borgerens krav på skrotningsgodtgørelse ved hjælp af den fortrykte transporterklæring på skrotningsattesten.

Affaldsbehandleren er i dag forpligtet til at udstede en skrotningsattest ved modtagelsen af en bil – dvs. samme dag, som bilen afleveres til affaldsbehandling hos affaldsbehandleren - og til at udlevere skrotningsattesten eller en kopi heraf til ejeren eller den, der afleverer bilen. Dermed er der ingen tvivl om, hvornår en bil er afleveret til affaldshåndtering. Derimod er der ikke noget krav om, hvornår skrotningsattesten skal indsendes, og dermed hvornår bilen bliver registreret centralt som afleveret til affaldsbehandling. Dette har vist sig i praksis i et vist omfang at muliggøre ulovligheder i form af f.eks. eksport eller anden form for videresalg af en bil, der er afleveret til affaldsbehandling.

Hvis en affaldsbehandler ønsker at videresælge en bil, skal affaldsbehandleren efter de eksisterende regler købe den af ejeren. Hvis affaldsbehandleren efterfølgende må konstatere, at bilen skal skrottes, skal affaldsbehandleren søge dispensation i henhold til bekendtgørelsens regler, hvorefter enhver ejer, som ikke er den sidst registrerede ejer skal søge dispensation for at opnå skrotningsgodtgørelse. Affaldsbehandleren vil da efter en konkret vurdering og i enkeltstående tilfælde kunne opnå skrotningsgodtgørelse for bilen.

De sager, hvor Miljøordning for Biler finder, at betingelserne for ydelse af godtgørelse ikke er opfyldt, eller hvor der opstår tvivlsspørgsmål, forelægges sagen snarest for miljøministeren (Miljøstyrelsen efter delegation), jf. lovens § 8, stk. 2, og § 13, stk. 3 i bekendtgørelse nr. 293 af 26. marts 2014 om opkrævning af miljøbidrag samt udbetaling af godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler (skrotningsgodtgørelsesbekendtgørelsen)

Godtgørelsesordningen (dvs. godtgørelsesudbetalingerne og administrationen heraf) finansieres via et

miljøbidrag, som ejere af biler, der er indregistreret i Danmark, betaler i forbindelse med opkrævningen af præmien for den lovpligtige ansvarsforsikring, jf. skrotningsgodtgørelseslovens §§ 3-5.

2.2.2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget skal sikre hjemmel til, at det kan kræves, at al skriftlig kommunikation mellem affaldsbehandlere, henholdsvis borgere og de relevante myndigheder indenfor skrotningsgodtgørelseslovens område fremover foregår digitalt.

Miljøministeriet ønsker at effektivisere og lette sagsbehandlingen for borgerne og de virksomheder, der anmoder om udbetaling af godtgørelse på borgernes vegne. Indførelse af krav om obligatorisk digital kommunikation er et vigtigt led i opnåelse af en sådan effektivisering, og den vurderes at ville være betydelig. Det forventes således bl.a., at obligatorisk digital kommunikation vil føre til en kortere sagsbehandlingstid og hurtigere udbetaling af skrotningsgodtgørelse. Det er hensigten at sikre hurtigere og mere brugervenlig kommunikation mellem borgerne, virksomhederne og administratoren, en hurtig, fleksibel og effektiv service fra administratoren og en optimering af arbejdsgange og processer hos administratoren. Ved at gøre kommunikationen obligatorisk digital kan manuelle rutiner og papirhåndtering fjernes, så der frigives tid og ressourcer hos administratoren, hvorved kommunikationen mellem parterne smidiggøres. Borgere og virksomheder opnår samtidig en serviceforbedring ved anvendelse af brugervenlige digitale løsninger.

Miljøministeriet vurderer endvidere, at de betingelser, der gælder for udbetaling af godtgørelse, har en så objektiv karakter, at langt størstedelen af sagerne på betryggende vis kan afgøres via automatisk sagsbehandling. Betingelserne for at opnå godtgørelsen er i dag, *at* bilen er afmeldt Køretøjsregistret (tidligere Centralregisteret for motorkøretøjer), og *at* bilen er indleveret til korrekt affaldshåndtering.

Disse betingelser foreslås med dette lovforslag suppleret med to nye betingelser. Den ene betingelse er, at ejeren af bilen ikke må have opnået godtgørelse for registreringsafgiften på sin bil, hvilket kan ske ved udførsel af bilen fra Danmark. Den anden betingelse er, at bilen ikke må have været indregistreret i et andet land efter afmeldingen fra Køretøjsregistret i Danmark. Forslaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.5. nedenfor.

Det er Miljøministeriets forventning, at de sager, som i dag håndteres af Miljøordning for Biler, fremover vil kunne afgøres automatisk, dvs. ved hjælp af automatisk sagsbehandling via et it-system.

For så vidt angår de sager, der i dag behandles af Miljøstyrelsen, fordi Miljøordning for Biler har vurderet, at betingelserne for udbetaling af skrotningsgodtgørelse ikke umiddelbart er opfyldt (ca. 1-2 % af det samlede antal ansøgninger om udbetaling af godtgørelse) forventes et stort antal af dem fremover at kunne behandles via automatisk sagsbehandling. Miljøministeriet skønner, at det vil dreje sig om ca. 3/4 af de sager, som i dag videresendes til Miljøstyrelsen. Sagerne kan behandles automatisk, idet der er udviklet en fast praksis for visse typer af dispensationer. På baggrund af den eksisterende praksis vil der således ved en ændring af bekendtgørelsen i vidt omfang kunne indføres kriterier, som kan indkodes i it-systemet.

De resterende sager vil fortsat skulle afgøres af en fysisk sagsbehandler, idet de forudsætter et skøn eller en nærmere vurdering af, om betingelserne for udbetaling af skrotningsgodtgørelse er opfyldt. Disse sager vil af systemet automatisk blive udtaget til at overgå til manuel sagsbehandling. Der vil efter Miljøministeriets vurdering også for disse sager kunne opleves en effektivisering af sagsbehandlingen, herunder en forkortelse af sagsbehandlingstiden. Det skyldes, at sagerne forventes at være bedre oplyst, og at sagerne allerede er oprettet i journalsystemer m.v., når sagsbehandleren overtager dem fra it-systemet.

En del af effektiviseringspotentialet for både brugere og myndigheder ligger i, at det er hensigten, at it-systemet skal kunne trække oplysninger fra Køretøjsregistret, der administreres af SKAT. Det er således hensigten, at den eksterne administrator til brug for sagsbehandlingen skal have adgang til oplysninger om, hvem der er den sidst registrerede ejer af den bil, der søges om skrotningsgodtgørelse for, for at sikre, at udbetalingen af godtgørelsen sker til den berettigede, samt at bilen er afmeldt fra

Køretøjsregistret. Det foreslås derfor samtidig, at der i loven indsættes en klar og udtrykkelig hjemmel til, at administrator kan foretage sammenstilling og samkøring af oplysninger, således at der er klar hjemmel til udtræk fra Køretøjsregistret. Det er endvidere hensigten, at SKAT på længere sigt (og med hjemmel i skattelovgivningen) skal have adgang til oplysninger om skrottede biler med henblik på at indføre disse oplysninger i Køretøjsregistret.

Det foreslåede krav om obligatorisk digital kommunikation har som konsekvens, at en ansøgning om udbetaling af skrotningsgodtgørelse ikke anses for modtaget, hvis den er fremsendt på anden vis end digitalt og via det påtænkte it-system. Lovforslaget ændrer dog ikke på den almindelige vejledningspligt efter forvaltningsloven. Administrator skal derfor i første omgang ved modtagelse af en ansøgning, der ikke er indgivet digitalt, vejlede om pligten til at anvende det digitale system og muligheden for eventuel anvendelse af fuldmagt. Om administrators pligt til at følge de forvaltningsretlige regler henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2. nedenfor.

Miljøministeriet vurderer, at et krav om obligatorisk digital kommunikation ikke vil være byrdefuldt, hverken for de ansøgende borgere eller virksomheder (affaldsbehandlere/ bilforhandlerne). Det er således hensigten, at it-systemet skal kobles op på de eksisterende kommunikationssystemer til digital kommunikation mellem det offentlige og henholdsvis borgere og virksomheder: borger.dk og virk.dk. Dette skal endvidere sikre en sikker identifikation af, hvem der har indgivet ansøgningen.

Som udgangspunkt vil borgerne således skulle anvende NemID som dokumentation for identitet. Borgerne kan logge sig ind i it-systemet både før aflevering, ved aflevering (via affaldsbehandlers computer, hvis affaldsbehandleren tilbyder dette) og efter aflevering af bilen. De nødvendige oplysninger kan således indtastes hjemmefra, hos affaldsbehandleren (hvis affaldsbehandleren tilbyder dette) eller på en offentligt tilgængelig computer, f.eks. på biblioteket. Da it-systemet vil anvende NemID identifikation, vurderes systemet at være sikkert og i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning (sikkerhedsbekendtgørelsen) at anvende også fra offentlige computere. Det er derfor ikke nødvendigt, at borgeren selv ejer en computer med netadgang. Borgeren kan endvidere ringe eller skrive til den eksterne administrator og få vejledning i anvendelsen af systemet, ligesom mange affaldsbehandlere forventes at ville bistå borgerne med at anvende it-systemet, hvis der er behov for det.

Ved indførelse af obligatorisk digital kommunikation vil affaldsbehandlere skulle benytte en computer for at kunne indtaste de nødvendige oplysninger i den påtænkte digitale løsning i forbindelse med modtagelse af en bil til skrotning. Der er allerede krav om, at de skal udstede en skrotningsattest ved aflevering af en bil, og denne sagsgang foreslås nu at blive gjort pligtsmæssig digital. Miljøstyrelsen vurderer, at affaldsbehandlere som altovervejende hovedregel allerede i dag er digitalt rustet til en digital løsning (virksomhederne har mindst én computer med netadgang til rådighed i virksomheden og kan betjene den). Offentlige selvbetjeningsløsninger til brug for virksomheder er tilgængelige på virk.dk ved anvendelse af NemID medarbejdersignatur. Virksomheder, der har et CVR-nummer, kan få en NemID medarbejdersignatur.

2.2.3. Fremtidig praksis for udbetaling af skrotningsgodtgørelser

I det påtænkte fremtidige digitale system er det en forudsætning for udbetaling, at både bilejer og affaldsbehandler indtaster de oplysninger, der er nødvendige for sagsbehandlingen, ligesom der i dag er krav om, at både bilejer og affaldsbehandler har underskrevet skrotningsattesten. Det forventes, at hovedparten af skrotningsgodtgørelserne vil blive udbetalt efter, at ejeren af en bil har afleveret denne til en affaldsbehandler, hvorefter affaldsbehandleren og borgeren logger på et system ved hjælp af borgerens og affaldsbehandlers respektive NemID. Når de relevante oplysninger er indtastet af både borgeren og affaldsbehandleren, vil systemet – hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelsen er opfyldt – udbetale pengene til borgerens NEM-konto, og en skrotningsattest vil blive sendt til borgerens e-Boks. Som

beskrevet under punkt 2.2.2. er der valgfrihed for borgerne i forhold til, hvornår de vil indtaste de nødvendige oplysninger i systemet. Det vil således være muligt at gøre det hjemmefra forud for aflevering, ved afleveringen eller efter aflevering af bilen.

Affaldsbehandleren skal som hidtil ved afleveringen af bilen indestå for modtagelsen af bilen og forpligter sig hermed til at miljøbehandle bilen efter reglerne herom. Det betyder, at affaldsbehandleren i det fremtidige system ved modtagelsen skal registrere modtagelsen af bilen i det digitale system. Det påtænkes – ved en ændring af skrotningsgodtgørelses- og bilskrotbekendtgørelsen - at give affaldsbehandlere en mulighed for at reparere og videresælge en bil med sidst registrerede ejers samtykke frem for at skrotte den. Den fremtidige mulighed kan fastsættes med hjemmel i skrotningsgodtgørelseslovens § 7, stk. 2, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler for godtgørelsesordningen og dens administration. Den tidsmæssige afgrænsning af perioden, hvori videresalg må forsøges, vil blive fastlagt nærmere på bekendtgørelsesniveau. Den fremtidige mulighed imødekommer et ønske fra affaldsbehandlernes brancheorganisationer.

Den nye mulighed forventes at bestå i, at ejeren af en bil, der af affaldsbehandleren vurderes at kunne videresælges, kan samtykke til, at bilen forsøges videresolgt i stedet for at blive skrottet. Det er tanken, at affaldsbehandleren opnår transport i ejerens krav på skrotningsgodtgørelse, således at hvis bilen alligevel ikke kan repareres eller viser sig usælgelig, vil affaldsbehandleren indtræde i ejerens krav på skrotningsgodtgørelse. Det er en forudsætning, at affaldsbehandleren ved modtagelse af en bil umiddelbart vurderer, at bilen er i en tilstand, hvor det ikke er nødvendigt at skrotte den, men at den kan bringes i en tilstand, hvor den kan blive synet og indregistreret igen under en ny ejer. Det er hensigten, at udforme reglerne således, at affaldsbehandleren skal have en afgrænset periode til at sælge bilen. Hvis dette ikke kan lade sig gøre, er det tanken, at affaldsbehandleren indtræder i den oprindelige bilejers krav på skrotningsgodtgørelse ved hjælp af en transporterklæring, der skal udfyldes ved afleveringen af bilen til affaldsbehandleren. Det er intentionen, at den oprindelige bilejer i systemet forud for underskrift på transporterklæringen oplyses om sit krav på godtgørelse, således at bilejeren fraskriver sig retten hertil på oplyst grundlag. Der vil endvidere blive fastsat regler om, at disse biler – ligesom biler til skrotning – skal opbevares miljømæssigt forsvarligt, indtil de bliver skrottet eller videresolgt. Senest ved udløbet af perioden skal affaldsbehandleren afslutte sagen i det påtænkte it-system ved at angive, om bilen er solgt eller anmode om skrotningsgodtgørelse. Skrotningsgodtgørelsen udbetales umiddelbart efter afslutningen af sagen i systemet, og skrotningsattesten vil herefter blive sendt til borgerens e-Boks.

Den ovenfor beskrevne nye mulighed medfører imidlertid et øget behov for kontrol af, at bilerne er i affaldsbehandlerens varetægt, når der anmodes om godtgørelse. Ved anvendelsen af den nye mulighed påtænkes det derfor at lave fysiske tilsyn stikprøvevis, jf. nedenfor i afsnit 2.6.2. Hvis bilen udtages til fysisk tilsyn, skal bilen være på affaldsbehandlerens ejendom, indtil tilsynet har fundet sted.

Regler af denne karakter påtænkes fastlagt nærmere i bekendtgørelsesform efter forhandling med de berørte interesseorganisationer.

Der er ca. 40.000 totalskadede forsikringsbiler om året. Det er intentionen, at disse biler ligeledes skal kunne håndteres i det digitale system. Det kræver en ændring af skrotningsgodtgørelsesbekendtgørelsen, ligesom det digitale system skal indrettes til at kunne håndtere disse sager. Tanken er, at forsikringsselskaberne skal kunne gå ind og oprette sagen som ejer af den totalskadede bil, og en affaldsbehandler kan efterfølgende påføre, om bilen bliver skrottet eller videresolgt. De nærmere procedurer og frister vil blive drøftet med brancherne, inden ændringerne gennemføres.

Det er intentionen, at bilforhandlere og affaldsbehandlere fortsat i helt enkeltstående tilfælde skal have mulighed for at opnå skrotningsgodtgørelse for en bil, der er købt med henblik på videresalg.

2.3. Obligatorisk digital kommunikation ved sager efter miljøbeskyttelsesloven om godkendelse som

indsamlingsvirksomhed, anmodning om registrering i Affaldsregistret og dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald

2.3.1. Gældende ret og praksis

Der er etableret et *affaldsregister*, der indeholder oplysninger om forhandlere, mæglere, transportører, indsamlingsvirksomheder med og uden forbehandling, genanvendelsesanlæg, anlæg, der forbereder affald til genbrug samt visse kommunale behandlingsanlæg. Affaldsregistret er offentligt tilgængeligt via Miljøstyrelsens hjemmeside. Affaldsregistret har eksisteret i forskellige former siden 2010 og blev indført ved lov nr. 513 af 12. juni 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og andre love (Ny organisering af affaldssektoren). Miljøstyrelsen fører registret, og det er Miljøstyrelsen, der træffer afgørelse om (godkender), hvorvidt de ansøgende virksomheder kan optages i registret.

Affaldsregistret skal for det første understøtte, at affaldsproducerende virksomheder nemt kan finde frem til de aktører, der kan og må aftage affald. Derudover skal Affaldsregistret sikre, at Danmark overholder sin forpligtelse i forhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald, hvoraf det bl.a. fremgår, at hver EU-medlemsstat har pligt til at oprette et register over de i direktivet beskrevne affaldsaktører.

Affaldsregistret, herunder hvem der skal registrere sig, hvornår og hvordan, er reguleret i bekendtgørelse nr. 1305 af 17. december 2012 om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed med senere ændringer. Registrering i Affaldsregistret skal i dag ske ved anvendelse af et digitalt kommunikationssystem via *virk.dk*, jf. affaldsregisterbekendtgørelsens § 9. Det er den enkelte virksomhed, der skal sørge for at være registreret i Affaldsregistret, jf. affaldsregisterbekendtgørelsens §§ 5-8.

Affaldsregisterbekendtgørelsen er bl.a. udstedt i medfør af § 45 d, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om virksomheders, anlægs, transportørers, forhandlernes og mægleres og personers pligt til at tilmelde sig registre og om deres pligt til at indberette oplysninger hertil, herunder formen herfor. Det er forudsat i bemærkningerne til § 45 d, stk. 2, at registreringen skal ske via *virk.dk*. De eksisterende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven giver dog ikke mulighed for at kræve, at den øvrige kommunikation mellem myndigheder og borgere i regi af ovenstående skal ske digitalt.

I dag foregår registreringen således, at virksomheden ansøger (som oftest pr. e-mail) om at blive godkendt og registreret i Affaldsregistret. Miljøstyrelsen foretager en umiddelbar vurdering af det indholdsmæssige i de afgivne oplysninger i ansøgningen, navnlig om Miljøstyrelsen har modtaget alle de nødvendige oplysninger for at kunne godkende og registrere. For *transportører, mæglere og forhandlere* skal ansøgningen indeholde oplysninger om virksomhedens CVR-nummer og p-nummer. Et P-nummer repræsenterer en produktionsenhed, hvorfra der drives virksomhed. En virksomhed med et CVR-nummer kan have mere end en P-enhed, hvis der drives virksomhed fra flere adresser. For *indsamlingsvirksomheder uden forbehandling* gælder, at ansøgning om godkendelse og registrering skal indeholde oplysning om virksomhedens CVR- og p-nummer, angivelse af hvilke affaldsfraktioner som virksomheden søger om at blive godkendt til at overtage ansvaret for og foretage indberetning til Affaldsdatasystemet om, og gyldig miljøgodkendelse, hvis en sådan er påkrævet. Derudover forventes indsamlingsvirksomheder i nær fremtid at blive underlagt et uddannelseskrav. Udover den umiddelbare konstatering af, hvorvidt alle nødvendige oplysninger er modtaget, foretager Miljøstyrelsen ingen skønsmæssig vurdering af sagerne.

I forhold til *dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald* følger det af bemyndigelsen i lovens § 45 a, at miljøministeren kan fastsætte regler for, hvordan dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald i henhold til lovens kapitel 6 skal ske. § 45 a er bl.a. anvendt som hjemmel for krav til indberetning til Affaldsdatasystemet efter bekendtgørelse nr. 1306 af 17. december 2012, og affaldsbehandlere af bilers indberetning efter bekendtgørelse nr. 1312 af 19. december 2012 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer og affaldsfraktioner herfra (bilskrøtbekendtgørelsen). § 45 a er endvidere hjemmel

for de formkrav til skrotningsattesten (særlig blanket), som affaldsbehandlerne er pålagt at udstede ved modtagelsen af en bil til skrotning, jf. § 8 i bilskrotbekendtgørelsen. Det er kun affaldsbehandlere, der kan udstede en skrotningsattest. Der er krav om at anvende trykte skrotningsattester ved anmodning om skrotningsgodtgørelse. Affaldsbehandlerne bestiller trykte skrotningsattester hos Miljøstyrelsen eller Miljøordning for Biler. Skrotningsattesterne er fortløbende nummereret til brug for individuel identifikation.

Indberetningen til Affaldsdatasystemet sker digitalt ved, at de ca. 800 virksomheder, der skal indberette, logger ind på virk.dk ved hjælp af NemID og enten skriver deres data direkte ind i Affaldsdatasystemet, eller uploader en fil med deres data. Indberetningen kan også ske direkte fra virksomhedens it-system, således at de relevante data fra dette system overføres direkte til Affaldsdatasystemet, stadig med anvendelse af NemID for at identificere den indberettende virksomhed.

Indberetningen af data fra affaldsbehandlerne, der håndterer bilskrot, sker ved, at de skriver det relevante data ind i et Excel-ark, hvor nogle felter er udfyldt af Miljøordning for Biler, da administrator allerede ved, hvor mange biler hver affaldsbehandler har modtaget. I Miljøstyrelsen bliver data fra over 200 excel-ark overført til et samlet ark i en manuel proces udført af en sagsbehandler.

I forhold til *betaling af gebyrer* kan miljøministeren efter miljøbeskyttelseslovens § 88 fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven. Der er ikke hjemmel i bestemmelsen til at kræve, at betalingen skal foregå digitalt. Det følger af Affaldsregisterbekendtgørelsen, at de omfattede virksomheder skal betale visse gebyrer. Der skal betales dels et gebyr for optagelse i Affaldsregistret, og dels et gebyr for at være registreret i Affaldsregistret. I dag sender Miljøstyrelsen en faktura til de virksomheder, der er registreret i Affaldsregistret. Fakturaen betales i praksis ved hjælp af bankoverførsel, betalingservice eller girokort. Miljøstyrelsen anvender en del arbejdstid på behandling af gebyrbetalinger, herunder rykkere og håndtering af forkert indbetalte gebyrer.

2.3.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte krav om obligatorisk digital kommunikation i relation til ansøgning om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og om registrering af virksomheder i Affaldsregistret. Det er intentionen, at bemyndigelsen skal udmøntes i bekendtgørelsesform til at præcisere og udvide det eksisterende formkrav i forbindelse med registrering i Affaldsregistret, således at såvel kommunikation til som fra den kompetente myndighed skal foregå digitalt. Pligt til obligatorisk digital kommunikation vil samtidig muliggøre, at der kan ske automatisk sagsbehandling i det digitale system.

Det foreslåede krav om obligatorisk digital kommunikation har som konsekvens, at en ansøgning eller meddelelse m.v. ikke anses for modtaget, hvis den er fremsendt på anden vis end digitalt og via det digitale it-system. Lovforslaget ændrer dog ikke på myndighedernes almindelige vejledningspligt efter forvaltningsloven. Myndighederne skal derfor i første omgang ved modtagelse af en ansøgning, der ikke er indgivet digitalt, vejlede om pligten til at anvende det digitale system og muligheden for evt. anvendelse af fuldmagt.

Det foreslås at udvide de eksisterende bemyndigelser, således at ikke blot ansøgning om registrering og indberetninger af oplysninger, men også at ansøgning om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og den øvrige kommunikation mellem myndigheder og virksomheder i forbindelse med Affaldsregistret, skal foregå digitalt, herunder i et særligt it-system. Det er hensigten, at der skal ske automatisk sagsbehandling for ansøgninger om registrering, for så vidt angår transportører, forhandlere og mæglere. For nuværende er det tillige intentionen at lade godkendelser som indsamlingsvirksomhed uden forbehandling overgå til automatisk sagsbehandling, såfremt det teknisk kan lade sig gøre. Det er muligt at lade andre virksomhedsregistreringer og godkendelser omfatte af automatisk sagsbehandling på et senere tidspunkt.

Området vurderes umiddelbart egnet til automatisk sagsbehandling, da Miljøstyrelsen ikke foretager en

skønsmæssig vurdering af ansøgningsmaterialet i forhold til ovennævnte virksomhedstyper. It-systemet skal dog udformes, således at det teknisk kan konstatere, hvorvidt alle nødvendige oplysninger er modtaget.

Miljøministeriet ønsker at effektivisere og lette sagsbehandlingen for de virksomheder, der ønsker optagelse i Affaldsregistret. Udvidelsen af kravet om obligatorisk digital kommunikation og indførelse af automatisk sagsbehandling vurderes at ville kunne få betydelig effekt. Det forventes således bl.a., at disse elementer vil føre til en kortere og smidigere sagsbehandling. Det er hensigten at sikre hurtigere og mere brugervenlig kommunikation mellem virksomhederne og Miljøstyrelsen, en hurtig, fleksibel og effektiv service fra Miljøstyrelsen og en optimering af arbejdsgange og processer hos Miljøstyrelsen.

Miljøstyrelsen anvender i øvrigt en væsentlig sagsbehandlingstid på vejledning af de enkelte virksomheder i forhold til ansøgningsproceduren, herunder hvilken type registrering virksomheden bør ansøge om. Det er hensigten, at it-systemet fremtidigt skal bidrage væsentligt til løsningen af denne vejledningsopgave. Virksomhederne opnår dermed samtidig en serviceforbedring ved anvendelse af brugervenlige digitale løsninger. Der vil efter Miljøministeriets vurdering også for ansøgninger om registrering for virksomhedstyper, der ikke vil kunne afgøres automatisk i systemet, kunne opleves en effektivisering af sagsbehandlingen, herunder en forkortelse af sagsbehandlingstiden. Det skyldes, at sagerne forventes at være bedre oplyst, og at sagerne allerede er oprettet i journalsystemer m.v., når den fysiske sagsbehandler skal påbegynde sagsbehandlingen.

Miljøministeriet vurderer, at et krav om obligatorisk digital kommunikation ikke vil være byrdefuldt for de ansøgende virksomheder, idet disse allerede er forpligtet til at kommunikere digitalt via virk.dk. It-systemet vil ikke kræve, at ansøgerne skaffer sig særligt teknisk udstyr udover en computer med netadgang, men der vil (som i dag) være krav om, at ansøgerne kan logge på systemet via virk.dk, dvs. med en NemID medarbejdersignatur. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2. Det er således hensigten, at it-systemet skal videreudvikles fra det eksisterende Affaldsregister og også i fremtiden skal være koblet op på virk.dk.

Det vil være muligt at benytte sig af partsrepræsentation.

Der vil endvidere kunne tages hensyn til de virksomheder, der ikke kan anvende de digitale løsninger, eksempelvis fordi de ikke kan få en digital signatur. Udenlandske virksomheder, som ønsker at etablere sig i Danmark eller som midlertidigt udbyder tjenesteydelser i Danmark, og som ikke har mulighed for at benytte virk.dk, vil i stedet kunne anvende en digital løsning via Businessindenmark.dk i forbindelse med ansøgninger om optagelse i Affaldsregistret og ansøgning om godkendelse som indsamlingsvirksomhed.

I forhold til Affaldsdatasystemet foreslås det, at den gældende bemyndigelse til at kunne fastsætte krav om obligatorisk digital kommunikation i relation til dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald efter miljøbeskyttelsesloven udvides og indarbejdes i en bestemmelse, som giver miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation i forhold til en række andre ansøgninger, indberetninger, afgørelser m.v.

Ved at flytte § 45 a til § 79 b, stk. 1, foreslås det således at udvide adgangen til digital kommunikation, idet den øvrige kommunikation ud over selve indberetningen i regi af Affaldsdatasystemet og anden indberetning også kan ske digitalt, dvs. inde i systemet. For Miljøstyrelsen betyder det, at sagsbehandlingen kan lettes, bl.a. fordi journaliseringen af kommunikation, der ligger ud over den egentlige indberetning, også kan ske automatisk. Der er ikke lavet en tidsplan for, hvornår denne del skal udmøntes i bekendtgørelse. Når det i givet fald sker, vil det ske på en måde, så det bliver brugervenligt. For så vidt angår Affaldsdatasystemet, vil der ikke ske nogen ændring i måden virksomhederne kommunikerer med og indberetter til Affaldsdatasystemet. Det er hensigten at udvikle Affaldsdatasystemet, således at affaldsbehandlere, som håndterer bilskrot, fremover vil skulle foretage én indberetning til Affaldsdatasystemet, hvor de oplysninger, som Affaldsdatasystemet er bekendt med i forvejen, er udfyldt automatisk

på forhånd. Det vil betyde en lettelse i sagsbehandlingen for myndighederne, da systemerne således kan gemme historik, og man undgår en supplerende manuel journalisering.

I forhold til skrotningsattesterne vil den foreslåede flytning af § 45 a til § 79 b, stk. 1, betyde, at skrotningsattesterne kan udstedes af it-systemet ved afslutningen af sagen deri. Skrotningsattesten forventes fremsendt til modtagerens e-Boks med elektronisk post via it-systemet.

For så vidt angår betaling af gebyrer foreslås det endvidere, at ministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om digital betaling af gebyrer fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 88. Ved digital betaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingsservice eller lignende. Hvis ikke betalingen gennemføres på en af de beskrevne måder, betragtes betalingen ikke som gennemført. Der forventes således fastsat regler om, at betaling af gebyr for registrering samt årligt gebyr for at stå opført i registrene skal ske digitalt. I forhold til gebyrer, der skal betales i henhold til Affaldsregisterbekendtgørelsen, er det dog intentionen, at der kun kan anvendes en betalingskort-løsning. De nærmere regler for betaling vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau. Indførelse af digital betaling vil medføre, at it-systemet først sætter sagsbehandlingen i gang, når virksomheden har betalt gebyret. Det forventes, at brugerne dermed vil opleve en smidigere betalingsløsning end den nuværende, og at Miljøstyrelsen vil skulle anvende mindre arbejdstid på sagsbehandling af gebyrbetalinger, herunder rykkere og håndtering af forkert indbetalte gebyrer, end med den nuværende løsning.

2.4. Udvidet afgørelseskompetence for administrator og klageadgang efter skrotningsgodtgørelsesloven

2.4.1. Gældende ret

Efter skrotningsgodtgørelseslovens § 8, stk. 1, varetages administrationen af godtgørelsesordningen af en administrator, der udpeges af miljøministeren. Det fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 5246, at der er tale om, at offentligretlige opgaver henlægges til et privat organ, og at det er forudsat, at der fastsættes regler, hvorefter forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen helt eller delvist skal gælde for organet. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at det forudsættes, at der etableres et organ med repræsentanter fra relevante interesseorganisationer (De Danske Bilimportører, Danmarks Automobilforhandler Forening, Forsikring og Pension, FDM og andre forbrugerorganisationer). Det følger af § 8, stk. 2, at i alle tilfælde, hvor den af miljøministeren godkendte administrator ikke finder betingelserne for ydelse af godtgørelse opfyldt, eller hvor der opstår tvivlsspørgsmål, forelægges sagen snarest ministeren (Miljøstyrelsen efter delegation). Den eksterne administrator kan således ikke meddele afslag.

Administrationen af ordningen er i dag henlagt til Miljøordning for Biler, jf. § 7 i skrotningsgodtgørelsesbekendtgørelsen.

2.4.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at den eksterne administrator fremover skal have kompetencen til at træffe afgørelse i alle sager, og at der samtidigt som noget nyt indføres en klageadgang. Den begrænsede afgørelseskompetence, som i dag fremgår af lovens § 8, stk. 2, foreslås derfor ophævet og erstattet af en ny bestemmelse om klageadgang til miljøministeren over administrators afgørelser. Miljøministerens kompetence til at behandle klagerne forventes delegeret til Miljøstyrelsen med hjemmel i den gældende § 8 a.

Baggrunden herfor er, at den foreslåede bemyndigelse til at indføre krav om digital kommunikation m.v. og det påtænkte system for automatisk sagsbehandling forventes at medføre, at sagsvolumenet vil blive reduceret betragteligt, for så vidt angår de sager, som Miljøordning for Biler i dag behandler (de sager, hvor der ikke er tvivl om, at godtgørelse skal ydes). Derudover forventes de sager, der fortsat kræver manuel sagsbehandling at kræve forvaltningsretlig og generel juridisk indsigt.

Det påtænkes derfor fremover at henlægge administrationen til Dansk Producentansvars System (DPA-

System) med hjemmel i den gældende lovs § 8, stk. 1. DPA-System træffer i forvejen afgørelser på en række bekendtgørelsesområder, f.eks. § 15 i bekendtgørelse nr. 1186 af 12. juli 2009 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer. DPA-System har også allerede visse opgaver på bilområdet, idet det er DPA-System, som fører et register og træffer visse afgørelser i henhold til bekendtgørelse nr. 1312 af 19. december 2012 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer og affaldsfraktioner herfra.

Som nævnt foreslås der samtidig indført en klageadgang til miljøministeren (i praksis Miljøstyrelsen efter delegation) over administrators afgørelser.

Kommunikationen mellem borgere, virksomheder og de relevante myndigheder i forbindelse med klagesagerne kan ske digitalt, men der stilles ikke krav herom i dette lovforslag.

Den afgørelsesvirksomhed og andre myndighedsopgaver, som administrator i medfør af nærværende lovforslag og den eksisterende skrotningsgodtgørelseslov bemyndiges til at udføre, vil i medfør af offentlighedslovens § 5, stk. 1, være omfattet af offentlighedsloven, dog således at lovens §§ 11, 12 og 15-17 ikke finder anvendelse. Herudover vil miljøministeren efter forhandling med justitsministeren i medfør af forvaltningslovens § 1, stk. 3, kunne fastsætte regler om, at forvaltningsloven helt eller delvist skal gælde for administrator, herunder nærmere regler om opbevaring af dokumenter, journalisering og tavshedspligt. For så vidt angår administrator i henhold til den nuværende ordning, er denne ved skrotningsgodtgørelsesbekendtgørelsen blevet underlagt forvaltningsloven efter samme bestemmelse. Det påtænkes tilsvarende at fastsætte regler om, at også administrator efter den foreslåede ordning skal være omfattet af forvaltningsloven, for så vidt angår administrators afgørelsesvirksomhed.

Det påtænkes endvidere at give mulighed for en mindre udvidelse af bestyrelsen bag DPA-System på grund af den nye, store opgave. De Danske Bilimportører er allerede repræsenteret i bestyrelsen. Miljøministeriet påtænker at anmode en forbrugerorganisation om at indstille en kandidat til bestyrelsen. Det er intentionen, at DPA-System skal overtage administrationen af godtgørelsesordningen pr. 1. januar 2016.

2.5. Nye, supplerende betingelser for udbetaling af skrotningsgodtgørelse

2.5.1. Gældende ret

Betingelserne for at få udbetalt godtgørelse, jf. skrotningsgodtgørelseslovens § 6, stk. 5, er, at bilen skal være afmeldt i Centralregisteret for motorkøretøjer (i dag Køretøjsregistret), og at bilen er indleveret til en affaldsbehandler.

Politi og kommunalbestyrelser kan ligeledes opnå skrotningsgodtgørelse, hvis disse indleverer herreløse biler til skrotning. Ejeren af en sådan bil har i op til 1 år krav på, at kommunen udbetaler godtgørelsen med fradrag af udgifter til opbevaring, transport og affaldshåndtering.

2.5.2. Lovforslagets indhold

Formålet med de nye foreslåede betingelser er overordnet at sikre, at der ikke er ret til skrotningsgodtgørelse for biler, der er udført med henblik på fortsat brug i udlandet, når de siden hen skrottes. Skrotningsgodtgørelseslovens formål er at etablere en bidrags- og godtgørelsesordning, hvorefter bilejere skal betale et årligt miljøbidrag. Skrotningsgodtgørelsen er et økonomisk incitament til at aflevere sin udtjente bil hos en godkendt og miljø- eller kvalitetscertificeret affaldsbehandler med henblik på at sikre en miljømæssig forsvarlig håndtering af udtjente biler. Ordningen forudsætter en balance mellem indbetalingerne af miljøbidrag og udbetalingerne af skrotningsgodtgørelse. Denne balance kan forrykkes, hvis der udbetales skrotningsgodtgørelser for biler, der ikke har bidraget til ordningen igennem en længere årrække. Dette kan forekomme, hvis en bil er afmeldt fra Køretøjsregistret og udført af Danmark med henblik på fortsat brug. Da vil en sådan bils ejer ikke bidrage til ordningen, da miljøbidraget alene er lovpligtigt for biler, der er tilmeldt Køretøjsregistret. Hvis bilen efter brug i udlandet skrottes, vil det efter

Miljøministeriets vurdering være bedst overensstemmende med lovens formål, at ejeren af en sådan bil ikke har ret til skrotningsgodtgørelse.

For at sikre dette foreslås der indført to nye, supplerende betingelser for, at godtgørelsen kan udbetales.

Det foreslås således for det første, at ejeren af bilen ikke må have opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT. Der kan ansøges om godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, hvis bilen udføres af Danmark, f.eks. ved eksport af bilen, eller hvis ejeren tager ophold i udlandet og ønsker at tage bilen med sig. For det andet foreslås det, at bilen heller ikke må have været indregistreret i et andet land efter afmeldingen fra Køretøjsregistret i Danmark. Med indregistrering forstås også andre lignende ordninger, hvis der ikke eksisterer et krav om indregistrering i det pågældende land.

Hvis en bil tilmeldt Køretøjsregisteret havarerer i udlandet og i den forbindelse bliver skrottet i dette land, udbetales der som hidtil godtgørelse efter skrotningsbekendtgørelsen ved forevisning af en udenlandsk skrotningsattest. Ligeledes udbetales der godtgørelse, hvis en bil tilmeldt Køretøjsregisteret afmeldes og skrottes i udlandet, forudsat at der fremvises en gyldig udenlandsk skrotningsattest.

De to nye betingelser foreslås imidlertid ikke at gælde for politi og kommunalbestyrelser, som indleverer herreløse biler til affaldshåndtering, da politi og kommunalbestyrelse sørger for affaldshåndtering af de pågældende herreløse biler. Ejerne af sådanne biler, som efter gældende ret kan få udbetalt skrotningsgodtgørelsen fra kommunalbestyrelsen med fradrag for visse udgifter, jf. afsnit 2.5.1. foreslås dog ikke berettiget til skrotningsgodtgørelsen, medmindre ejeren og bilen opfylder samtlige betingelser for at modtage skrotningsgodtgørelsen, herunder de to nye betingelser herfor. Dette følger af, at ejeren ikke ville have været berettiget til skrotningsgodtgørelse, hvis han selv havde indleveret bilen til affaldsbehandling.

2.6. Tilsyn med affaldsbehandlere

2.6.1. Gældende ret

Der er i dag ingen tilsynsbestemmelser i skrotningsgodtgørelsesloven. Kommunalbestyrelserne fører efter miljøbeskyttelsesloven tilsyn med affaldsbehandlerne i forhold til overholdelse af bl.a. bilskrotbekendtgørelsen samt i forhold til affaldsbehandlernes miljøgodkendelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33. Kommunalbestyrelsen fører dermed tilsynet i forhold til virksomhedens miljøforhold. Dette tilsyn omfatter bl.a. antallet af biler i virksomheden, hvorvidt fristerne for miljøbehandling overholdes samt om bilerne behandles miljømæssigt forsvarligt.

Adgangen til at føre tilsyn og foretage andre tvangsindgreb er reguleret ved lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Det følger af lovens kapitel 2, at bl.a. tvangsindgreb i form af husundersøgelse (dvs. adgangen til at føre tilsyn indendørs) som hovedregel forudsætter, at tvangsindgrebet varsles skriftligt senest 14 dage inden tvangsindgrebet gennemføres, medmindre én af lovens undtagelsesbestemmelser finder anvendelse, herunder eksempelvis af hensyn til parten selv, eksempelvis hvis en tidligere dag passer begge parter bedre. Varsling kan endvidere helt undlades, hvis den pågældende selv har bedt myndigheden om at komme snarest muligt. Der er ingen formkrav til samtykket.

Retssikkerhedsloven indeholder herudover regler om forholdet til strafferetsplejen, hvorefter et administrativt tvangsindgreb ikke kan gennemføres, hvis en fysisk eller juridisk person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar overtrædelse, og tvangsindgrebet sker med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det forhold, mistanken angår. Også i disse tilfælde kan den mistænkte meddele samtykke, der i sådanne tilfælde skal være skriftligt. Retssikkerhedsloven indeholder ligeledes regler om retten til ikke at inkriminere sig selv m.v.

2.6.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om tilsyn med, at regler udstedt

i medfør af § 7, stk. 2, i skrotningsgodtgørelsesloven overholdes hos de virksomheder, der håndterer motorkøretøjer, der er afleveret til affaldsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Der foreslås samtidig indsat en bestemmelse, som giver tilsynsmyndigheden adgang til ejendom uden retskendelse mod behørig legitimation med henblik på at udføre tilsynet.

Det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter tilsynet skal henlægges til kommunalbestyrelserne og bestå i, at disse skal udføre fysiske stikprøvekontroller i sager, hvor muligheden for at forsøge videresalg i en afgrænset periode benyttes, og hvor affaldsbehandleren afslutter sagen i it-systemet med anmodning om udbetaling af skrotningsgodtgørelsen. Der er med bestemmelsen mulighed for på et senere tidspunkt at fastsætte regler om, at tilsynet skal udføres af en anden myndighed end kommunalbestyrelsen, herunder af Miljøministeriet selv. Tilsynet har til formål at konstatere, om bilen fortsat befinder sig hos affaldsbehandleren på det tidspunkt, hvor der anmodes om udbetaling af skrotningsgodtgørelse. Der er derfor behov for, at tilsynsmyndigheden kan få adgang til ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsynet. Tilsynet kan derved sikre, at bilen ikke allerede er videresolgt, herunder eksporteret, og derfor ikke reelt vil blive ophugget. Modsat i dag, hvor en skrotningsattest og dermed en anmodning om udbetaling af skrotningsgodtgørelse lovligt kan indsendes efter, at bilen er bortskaffet eller solgt, hvorved mulighederne for at opdage evt. snyd er ringere. Ophugges den udtjente bil ikke, efter at der er anmodet om udbetaling af skrotningsgodtgørelse, og dermed efter eventuelt tilsyn, vil dette også være strafbart. Såfremt den udtjente bil forsøges eksporteret, vil der være tale om en eksport af affald, som skal overholde reglerne herfor. Der føres selvstændigt tilsyn med overholdelsen af reglerne om eksport af affald med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. Det beskrevne system for tilsyn med overholdelsen af reglerne for udbetaling af skrotningsgodtgørelse vil endvidere medføre, at kommunalbestyrelsen vil have bedre mulighed for effektivt at gennemføre det tilsyn, som kommunalbestyrelsen allerede er forpligtet til efter miljøbeskyttelsesloven.

Udtagelsen til stikprøvekontrol genereres automatisk i it-systemet blandt sager, hvor muligheden for at forsøge videresalg i en afgrænset periode benyttes, og hvor affaldsbehandleren afslutter sagen i it-systemet med anmodning om udbetaling af skrotningsgodtgørelsen. Når en bil udtages til fysisk stikprøve-tilsyn, er det intentionen, at affaldsbehandleren og kommunalbestyrelsen får besked herom, og at kommunalbestyrelsen herefter har en uge til at varsle et tilsynsbesøg i overensstemmelse med reglerne i retssikkerhedsloven, dvs. mindst 14 dages varslingsfrist forud for tilsynsbesøget. Der er dog intet til hinder for, at affaldsbehandleren og kommunalbestyrelsen aftaler et andet tidspunkt, hvis dette passer begge parter bedre.

I denne periode skal bilen forblive på affaldsbehandlerens virksomhed, indtil kontrollen er gennemført, eller fristen for at varsle et tilsynsbesøg er udløbet.

Hvis kommunalbestyrelsen ikke varsler tilsyn inden for fristen på en uge, bliver tilsynet ikke gennemført. Affaldsbehandleren er derefter ikke forpligtet til at beholde bilen på virksomheden. Udtages bilen ikke til stikprøvekontrol, vil affaldsbehandlingen kunne gennemføres umiddelbart efter, at sagen er afsluttet i it-systemet.

Kontrollen vil bestå i, at kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed tager ud til affaldsbehandleren og verificerer, om en bestemt bil er til stede ved at tjekke bilens identifikation (køretøjs ID-nummeret, stelnummeret el. lign.). Kommunens tilsynsmedarbejder indtaster herefter resultatet i it-systemet, herunder hvem der var til stede under kontrollen, og om bilen var på affaldsbehandlerens virksomhed eller ej. Disse stikprøvekontroller vil dermed kunne medvirke til at afsløre, såfremt en virksomhed udøver bedrageri.

Det er tilladt at påbegynde affaldsbehandlingen af bilen, selvom denne er udtaget til stikprøvekontrol. Det skal dog være muligt at se bilens identifikation (køretøjs ID-nummeret, stelnummeret el. lign.) ved tilsynsbesøget. Skrotningsgodtgørelse udbetales umiddelbart efter, at affaldsbehandleren har afsluttet sagen i it-systemet med anmodning om skrotningsgodtgørelse, uanset om bilen udtages til stikprøvekontrol eller ej.

Kommunalbestyrelsens adgang til oplysninger fra it-systemet vil skulle foregå i overensstemmelse med persondataloven.

Miljøministeriet vil ud fra en risikovurdering beregne og løbende justere det nødvendige antal stikprøvekontroller. Risikovurderingen vil dels blive baseret på det samlede antal sager, hvor den sidst registrerede ejer afgiver en transporterklæring på skrotningsgodtgørelsen til affaldsbehandleren, dels på om visse virksomheder skiller sig ud ved at have markant flere tilfælde af disse særlige sager, der involverer transporterklæringer. Tilsynet vurderes at være en vigtig del af administrationen med ordningen, idet tilsynet skal begrænse mulighederne for at omgå reglerne. Tilsynet vil derfor blive finansieret via det miljøbidrag, som bilejere betaler som en del af deres bilforsikring, jf. skrotningsgodtgørelseslovens §§ 3-5.

2.7. Batterier og akkumulatorer

2.7.1. Gældende ret

Miljøbeskyttelsesloven har siden 2009 pålagt producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer et producentansvar for disse. Producentansvarsreglerne implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (batteridirektivet). Direktivet er gennemført i miljøbeskyttelsesloven ved lov nr. 509 af 17. juni 2008 om ændring af miljøbeskyttelsesloven og om ophævelse af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) (Producenternes og importørernes ansvar for udtjente batterier og akkumulatorer m.v.) og lov nr. 513 af 12. juni 2009 om ændring af miljøbeskyttelsesloven og andre love (Ny organisering af affaldssektoren) med tilhørende bekendtgørelser, herunder bekendtgørelse nr. 1186 af 7. december 2009 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (batteribekendtgørelsen).

Batteridirektivet pålægger bl.a. medlemsstaterne at sikre passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i borgernes nærhed, jf. direktivets art. 8, stk. 1, litra a. Producenterne og importørerne af de bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere denne indsamling, jf. art. 16, stk. 1, litra a.

Producentansvaret i miljøbeskyttelsesloven omfatter finansiering af kommunernes omkostninger til en borgernær indsamlingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling heraf, jf. lovens § 9 u, stk. 2. Producenterne og importørerne opkræves således et beløb pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer.

Producenternes og importørernes betaling for den kommunale indsamlingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer blev i 2009 fastsat til 2,70 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer. Betalingssatsens størrelse blev fastsat på baggrund af de forventede, samlede omkostninger til kommunernes indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt de forventede omkostninger til statens administration af ordningen sammenholdt med de skønnede, forventede, markedsførte mængder af bærbare batterier og akkumulatorer. Producenternes og importørernes betaling opkræves via SKAT og overføres til kommunerne.

På grundlag af indberetninger fra kommunerne viste det sig efterfølgende, at betalingssatsen, der blev fastsat i 2009, var fastsat for lavt til at kunne dække kommunernes omkostninger. I indsamlingsordningens første tre år (2009-11) blev der således oparbejdet et underskud i ordningen på 19 mio. kr. Betalingssatsen blev derfor ved lov nr. 1274 af 21. december 2011 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Betaling af kommunernes indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer samt krav om ejerskab til nye anlæg for deponering af havbundsmateriale) forhøjet pr. 1. januar 2012 til 6,00 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer. Betalingen fra 2012 og frem skulle således dække dels de løbende omkostninger, dels det oparbejdede underskud i ordningen. Satsen er årligt blevet pris- og lønreguleret og

er i 2014 på 6,13 kr. Med forhøjelsen af betalingssatsen forventedes underskuddet at være nedbragt over en 4-årig periode, og ordningen dermed at være i økonomisk balance ved udgangen af 2015.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget til lov nr. 1274 af 21. december 2011, afsnit 2.7.2. (L 14, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A), hvortil der i øvrigt henvises, at regeringen ville foreslå en ny betalingssatsregulering, når underskuddet var nedbragt, således at der også fremadrettet kunne sikres balance mellem indtægter og omkostninger i ordningen.

På baggrund af kommunernes samlede, opgjorte omkostninger til indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer blev der i 2013 forhandlet en fast, årlig betaling til kommunerne på 14 mio. kr. for denne indsamling.

Statens administration af ordningen varetages dels af SKAT, dels af Miljøstyrelsen. SKAT betales således årligt 0,4 mio. kr. for opkrævning og administration af betalingen fra producenterne og importørerne af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt kontrol af indberettede mængder. Miljøstyrelsen betales årligt 0,5 mio. kr. for administration af ordningen i Miljøstyrelsen, herunder til tilsyn med de producenter, der i strid med producentansvarsreglerne i batteribekendtgørelsen ikke har registreret sig i producentregisteret, der pt. føres af Dansk Producentansvarssystem.

2.7.2. Lovforslagets indhold

Det underskud, der opstod i den kommunale indsamlingsordning i perioden 2009-2011, nedbringes i perioden 2012-2015. Ved udgangen af 2015 vil underskuddet således være nedbragt så meget, at betalingssatsen skal sættes ned, hvis det skal undgås, at der opstår et overskud i ordningen. Et sådant overskud ville ikke være foreneligt med hensigten med producentansvaret, da producenterne og importørerne af bærbare batterier og akkumulatorer alene skal finansiere den kommunale indsamling af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7.1. ovenfor.

Det skønnede, fremtidige indtægtsgrundlag for den kommunale indsamlingsordning tager som hidtil udgangspunkt i mængden af markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Der er for perioden 2009-13 indberettet følgende mængder:

Tabel 1: Mængden af markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer

	2009	2010	2011	2012	2013	Gns.
Bærbare batterier og akkumulatorer (tons)	3.630	3.062	3.347	3.704	3.132	3.375

Den gennemsnitlige, markedsførte mængde bærbare batterier og akkumulatorer i perioden 2009-2013 er således 3.375 tons, men mængden svinger mærkbart i perioden. Det er derfor vanskeligt at forudsige, hvor store mængder der vil blive markedsført i de kommende år. Miljøministeriet har fra branchen fået oplyst, at tendensen er, at salget af genopladelige batterier er stigende, hvilket forventes at medføre et mindre salg af engangsbatterier. Det vurderes følgelig, at mængden af markedsførte batterier samlet set vil falde lidt. Den fremtidige, markedsførte mængde skønnes derfor at ville være ca. 3.200 tons pr. år.

Det forventes, at de samlede udgifter til SKATs og Miljøstyrelsens administration fremover vil være uændrede i forhold til tidligere år.

På den baggrund foreslås det, at betalingssatsen for producenterne og importørernes finansiering af den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i den gældende § 9 u, stk. 2,

nedsættes fra 6,00 kr. til 5,05 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer. De økonomiske byrder vil dermed blive lettet for producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer.

Beløbene fremgår af tabel 2.

Tabel 2: Finansiering af kommunal indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer

	2013	2014 (Budget)	2015 (Budget)	2016 (Budget)	2017 (Budget)	2018 (Budget)	2019 (Budget)
Betalingssats (kr. pr. kg)	6,10*	6,13*	6,22*	5,05	5,13*	5,20*	5,28*
Markedsført mængde (tons)	3.132	3.200**	3.200**	3.200**	3.200**	3.200**	3.200**
Indtægt fra markedsførte mængder (mio. kr.)	19,11	19,62	19,91	16,16	16,40	16,65	16,90
Omkostninger pr. år ***	21,10*	19,40*	19,65*	15,57*	15,79*	16,01*	16,24*
Resultat for året (mio. kr.)	-1,99	0,22	0,26	0,59	0,61	0,64	0,66
Akkumuleret resultat over år (mio. kr.) ****	-3,17	-2,95	-2,69	-2,10	-1,48	-0,85	-0,19

* PL-reguleret (efter 2015 skønnet til 1,5 %)

** Skøn over markedsførte mængder

*** De offentlige omkostninger omfatter compensation til kommunerne samt administrationsomkostninger hos SKAT og Miljøstyrelsen. Perioden 2013-15 inkluderer afbetaling på akkumuleret underskud

**** Resultatet for perioden 2009-13 er indregnet.

Da der er usikkerheder om indtægtsgrundlaget, herunder de markedsførte mængder, vil Miljøstyrelsen som hidtil følge den årlige balance i ordningen. Regeringen vil foreslå en ny betalingssatsregulering, hvis dette senere skulle vise sig nødvendigt for også fremadrettet at sikre en balance mellem indtægter og omkostninger i indsamlingsordningen.

Med den foreslåede ændring af betalingssatsen vil der fremadrettet være økonomisk balance i den kommunale indsamlingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, således at producenterne og importørerne af bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med deres producentansvar finansierer de reelle omkostninger til den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt til udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling.

Økonomisk balance i ordningen for den kommunale indsamling vil forudsætte, at betalingssatsen ændres pr. 1. januar 2016. Dertil kommer, at producenter og importører skal indberette markedsførte mængder bærbare batterier og akkumulatorer pr. kalenderår, jf. batteribekendtgørelsens § 11, stk. 1. Ændringer af betalingssatsen bør derfor af hensyn til både producenter/importører og myndigheder følge dette, således at betalingssatsen ændres i forbindelse med et årsskifte. Den nye betalingssats foreslås derfor at skulle gælde for de bærbare batterier og akkumulatorer, der markedsføres fra 1. januar 2016, jf. lovforslagets § 3, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7.1. ovenfor.

2.8. Beredskabsplaner og ændring af titelnoten

2.8.1. Gældende ret

Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige

stoffer (Seveso II-direktivet) har til formål at forebygge risikoen for større uheld med farlige stoffer fra visse virksomheder med oplag af potentielt farlige stoffer. Direktivet opstiller en række krav til virksomhederne og til myndighederne. For nogle risikovirksomheder indeholder direktivet bl.a. et krav om, at myndighederne bl.a. på baggrund af oplysninger, som virksomhederne tilvejebringer, skal udarbejde eksterne beredskabsplaner med bl.a. en beskrivelse af ansvarsfordeling og uheldsbegrænsende foranstaltninger. Offentligheden skal høres om eksterne beredskabsplaner i forbindelse med udarbejdelse og ajourføring.

Seveso II-direktivet er nu afløst af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (Seveso III-direktivet). Det nye Seveso III-direktiv, der skal være implementeret senest den 1. juni 2015, har som hovedformål at tilpasse direktivet til EU's nye regelsæt for klassificering mv. af kemikalier (CLP), at øge befolkningens adgang til information og stille klarere og mere detaljerede krav til sagsbehandlingen, tidsfrister mv. Seveso III-direktivet viderefører i stort omfang bestemmelserne fra Seveso II-direktivet, herunder bestemmelserne om eksterne beredskabsplaner, dog bl.a. med den tilføjelse, at relevante oplysninger fra de eksterne beredskabsplaner skal være permanent tilgængelige for offentligheden. I Danmark er Seveso II-direktivet gennemført ved flere regelsæt, herunder først og fremmest bekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (risikobekendtgørelsen), som er udstedt af miljøministeren med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven samt efter bemyndigelse i andre love under forskellige ministerområder. Risikobekendtgørelsen indeholder således også direktivets krav til udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende (herefter mineaffaldsdirektivet) har til formål at forebygge og i videst muligt omfang begrænse skadevirkningerne på miljøet og menneskers sundhed af håndtering af affald fra udvindingsindustrien.

Direktivet opstiller en række krav til affaldsanlæggene (driftsherren) og til myndighederne. Blandt andet fremgår det af direktivets artikel 6, stk. 3, at den kompetente myndighed skal udarbejde en ekstern beredskabsplan med foranstaltninger, der skal træffes uden for anlægget i tilfælde af uheld.

Til brug for udarbejdelsen skal driftsherren i forbindelse med ansøgning om godkendelse udlevere de oplysninger, som myndigheden har brug for. I medfør af samme bestemmelses stk. 4 skal der gives den berørte offentlighed mulighed for på et tidligt tidspunkt at tage del i udarbejdelsen eller revurderingen af den eksterne beredskabsplan.

I Danmark er mineaffaldsdirektivet hovedsagligt gennemført i bekendtgørelse nr. 1150 af 28. november 2012 om håndtering af udvindingsaffald (mineaffaldsbekendtgørelsen), som er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven.

2.8.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre noten til lovens titel som konsekvens af det nye Seveso III-direktiv. De nye tiltag i Seveso III-direktivet forventes gennemført ved udstedelse af først og fremmest en ny risikobekendtgørelse med hjemmel i gældende bemyndigelser.

Det foreslås desuden at indføre en bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 35 d, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder, herunder om deres revurdering og ajourføring. Det vurderes at være hensigtsmæssigt med en specifik bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven for at skabe en sikker hjemmel for kravet om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner på miljøområdet, herunder en bemyndigelse for ministeren til at angive hvem pligten skal påhvile. Tilsvarende hjemler vedrørende eksterne beredskabsplaner findes i beredskabsloven.

Bemyndigelsen tager i første omgang sigte på udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for virksomheder omfattet af risikobekendtgørelsen og mineaffaldsbekendtgørelsen. Sådanne regler er i dag fastsat med

hjemmel i bl.a. lovens § 35. Reglerne har baggrund i EU-krav, jf. henholdsvis Seveso III-direktivet og mineaffaldsdirektivet, som omtalt under afsnit 2.8.1.

Bemyndigelsen vil imidlertid også kunne anvendes til at fastsætte regler om myndigheders udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner som følge af andre EU-regler, internationale konventioner eller nationale foranstaltninger.

Tilsvarende foreslås indsat en specifik hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 79 til at fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse af de eksterne beredskabsplaner, herunder deres revurdering og ajourføring.

I forhold til risikovirkksomheder vil de foreslåede nye bestemmelser i § 35 d og § 79 supplere den øvrige sektorlovgivning, bl.a. andre dele af miljøbeskyttelsesloven samt beredskabsloven, der ligeledes tjener som hjemmelsgrundlag for risikobekendtgørelsen.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Krav om obligatorisk digital kommunikation efter skrotningsgodtgørelsesloven

Forslaget om obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med udbetaling af skrotningsgodtgørelse forventes, når bekendtgørelsen ændres til at indeholde krav om obligatorisk digital kommunikation, at bidrage til en mere effektiv administration ved at forkorte sagsbehandlingstiden og medføre hurtigere udbetaling af godtgørelserne. Det er vurderet, at den samlede administration, som pt. hovedsagligt foretages af den private, eksterne administrator Miljøordning for Biler og Miljøstyrelsen, umiddelbart vil kunne reduceres med ca. 5.500 timer årligt ved en kombination af digitalisering og automatisk sagsbehandling. Effektiviseringsgevinsten vil hovedsageligt være hos den private, eksterne administrator.

De administrative omkostninger til skrotningsbidragsordningen finansieres via bilejernes miljøbidrag, der betales som en del af bilforsikringen, jf. skrotningsgodtgørelseslovens §§ 3-5. De administrative omkostninger for ordningen udgør i dag 5,6 mio. kr. pr. år til Miljøordning for Bilers administration. Endvidere har Miljøstyrelsen indtil 2013 fået overført 0,1 mio. kr. årligt til administrative omkostninger. Dette beløb har dog ikke dækket de reelle omkostninger til Miljøstyrelsens administration. Fra 2014 får Miljøstyrelsen derfor overført et beløb, der svarer til den reelle sagsbehandling, hvilket forventedes at være i størrelsesordenen 0,5 mio. kr. årligt. Fremover vurderes den samlede opgave for Miljøstyrelsen at være i størrelsesordenen 0,7 mio. kr. I dette skøn indgår også den fremtidige klagesagsbehandling i Miljøstyrelsen og styrelsens tilsyn med ordningen som helhed.

Den samlede besparelse ved lovforslaget, når bekendtgørelsen udmønter kravet om obligatorisk digital kommunikation, vurderes at udgøre ca. 4 mio. kr. årligt, når it-systemet er i drift.

Forslaget forventes at lette den statslige administration på området ved at overgå fra manuel og personlig sagsbehandling til digital sagsbehandling, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.3.

Der vil være engangsudgifter knyttet til etablering af it-system, implementering m.v. Disse engangsudgifter, der skønnes at udgøre ca. 1 mio. kr., vil kunne finansieres inden for ordningen. Der vil også fortsat skulle ydes vejledning til borgere og affaldsbehandlere, hvilket skønnes at udgøre ca. ½-1 årsværk svarende til ½-1 mio. kr.

Fremadrettet skal omkostningerne ved godtgørelsesordningen fortsat finansieres via miljøbidraget.

Det påtænkte it-system forventes at kunne forenkle og forbedre kommunernes almindelige affalds- og virksomhedstilsyn, idet kommunerne kan trække oplysninger om, eksempelvis hvor mange biler en affaldsbehandler har modtaget. Det vurderes endvidere, at det vil gøre kommunernes tilsyn mere effektivt, hvis kommunerne får adgang til oplysninger om affaldsbehandlernes virksomhed, herunder hvilke biler virksomheden har modtaget, og hvornår disse er modtaget. Det er derfor hensigten, at kommunerne skal

have adgang til disse oplysninger i it-systemet for at kunne udføre et effektivt tilsyn. Det vil derimod ikke være nødvendigt, at kommunerne får adgang til oplysninger om identiteten på sidst registrerede ejer.

Det forventes, at den foreslåede nye tilsynsforpligtelse (når bekendtgørelsen ændres) vil betyde en marginal merudgift for kommunerne, der dog er fuldt finansieret af miljøbidraget. Kommunerne fører allerede tilsyn med bilskrotbekendtgørelsen og affaldsbehandlernes miljøgodkendelse, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.6.1. Den foreslåede stikprøvekontrol skal kun omfatte et begrænset antal biler. Da det p.t. forventes at henlægge tilsynsforpligtelsen (den del af stikprøvekontrollen, der kræver fysisk tilsyn) til kommunalbestyrelsen, har Miljøstyrelsen forud for lovforslagets fremsættelse drøftet finansieringen heraf med kommunerne (KL).

Lovforslaget skønnes ikke at medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for regioner.

3.2. Krav om obligatorisk digital kommunikation efter miljøbeskyttelsesloven

Forslaget om automatisk sagsbehandling i forbindelse med administrationen af Affaldsregistret vil, når bekendtgørelsen ændres, have positive administrative konsekvenser for staten, da det vil reducere den administration, som Miljøstyrelsen udfører. Forslaget forventes således at lette den statslige administration på området ved at overgå fra manuel og personlig sagsbehandling til digital sagsbehandling for visse typer af virksomheder. For de øvrige virksomheder, der fortsat skal have manuel og personlig sagsbehandling, vil der i kraft af kravet om obligatorisk digital kommunikation også kunne forventes administrative lettelser. Eksempelvis vil sagerne allerede være oprettet i journaliseringssystemet via it-systemet, og ansøgningerne forventes i kraft af it-systemet at være bedre oplyst fra ansøgningstidspunktet, end tilfældet er i dag.

Sagsbehandlingen vedrørende de afgørelser, der i første omgang er fundet egnede til at overgå til automatisk sagsbehandling, skønnes (når bekendtgørelsen ændres til at indeholde krav herom) på sigt at udgøre 0,5 årsværk. Besparselsen indgår dog som en del af gebyrordningen for Affaldsregisteret og vil dermed ikke have nogen økonomiske konsekvenser for staten. Finansieringen af den nødvendige tilpasning af det nuværende it-system, som forventeligt beløber sig til ca. 0,5 mio. kr., vil ske inden for gebyrordningen.

Forslaget forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne eller kommunerne.

3.3. Øvrige ændringer af miljøbeskyttelsesloven

For så vidt angår bærbare batterier og akkumulatorer forventes den foreslåede ændring ikke i sig selv at medføre økonomiske eller administrative omkostninger for det offentlige, men vil blot sikre økonomisk balance i den kommunale indsamlingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

For så vidt angår beredskabsplaner forventes indsættelsen af udtrykkelige bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven for miljøministeren til at fastsætte regler om eksterne beredskabsplaner og om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelsen heraf ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regionerne og kommunerne.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Forslagets bestemmelser vedrørende skrotningsgodtgørelsesloven

Når skrotningsgodtgørelsesbekendtgørelsen ændres til at udmønte kravet om obligatorisk digital kommunikation, vil affaldsbehandlerne skulle benytte en computer for at kunne søge om skrotningsgodtgørelse. Det er ligeledes forventningen, at affaldsbehandlerne bistår borgerne med afgivelse af de nødvendige oplysninger til it-systemet, hvis der er behov for det. Miljøstyrelsen vurderer, at affaldsbehandlerne som

altovervejende hovedregel allerede i dag er digitalt rustet til en digital løsning (virksomhederne har mindst én computer med netadgang til rådighed i virksomheden og kan betjene den).

For affaldsbehandlerne vil den foreslåede ændring om krav om digital kommunikation, når bekendtgørelsen udmønter dette krav, betyde administrative og økonomiske lettelser, idet deres tidsforbrug til håndtering af diverse papirdokumenter, fremsendelse af papirpost m.v. vil blive reduceret. Der er minimum 120.000 ansøgninger om skrotningsgodtgørelse om året på landsplan. Der forventes en gennemsnitlig besparelse på 10 minutter pr. sag. Det indebærer forventeligt erhvervsadministrative lettelser på minimum 20.000 timer om året. En så betydelig lettelse vil i sig selv også indebære positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da det vil medføre færre udgifter til administration.

De foreslåede ændringer vedrørende administratoren af godtgørelsesordningen samt den supplerende betingelse for udbetaling af godtgørelse forventes ikke at have nogen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den påtænkte mulighed for affaldsbehandlerne til med samtykke fra den sidst registrerede ejer at forsøge videresalg af bilen – i stedet for skrotning – forventes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser.

Den foreslåede ændring vedrørende den nye tilsynsforpligtelse forventes (når bekendtgørelsen ændres til at indeholde krav herom) at medføre begrænsede administrative og økonomiske konsekvenser for affaldsbehandlere. Konsekvenserne vil opstå, såfremt det køretøj, der ansøges om skrotningsgodtgørelse for, udtages til fysisk stikprøvekontrol, da affaldsbehandlerne så skal opbevare bilen på virksomhedens areal i op til 4 uger. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.2. Denne pligt vil alene opstå i de meget begrænsede tilfælde, hvor affaldsbehandleren benytter sig af muligheden for med samtykke fra ejeren at forsøge videresalg af bilen. Den foreslåede ændring forventes derfor ikke at medføre nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken affaldsbehandlerne eller erhvervslivet m.v. i øvrigt.

4.2. Krav om obligatorisk digital kommunikation efter miljøbeskyttelsesloven

Det er vurderingen, at brugerne af Affaldsregistret er digitalt parate. Det bemærkes i den sammenhæng, at virksomhederne allerede i dag er forpligtet til at anvende virk.dk i forbindelse med ansøgning om optagelse m.v. i Affaldsregistret.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse til indførelse af obligatorisk digital kommunikation og automatisk sagsbehandling for visse afgørelser om godkendelse og registrering i Affaldsregistret forventes at medføre ændringer i gebyrstrukturen for ordningen. Da gebyrer skal afspejle de reelle omkostninger ved administrationen, forventes det således, at de foreslåede ændringer generelt set vil føre til lavere gebyrer og dermed have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Indførelsen af automatisk sagsbehandling for visse afgørelser om godkendelse og registrering i Affaldsregistret vil medføre en lettelse af erhvervslivets administrative byrde i forbindelse med anmodning om registrering. Miljøstyrelsen skønner, at der er ca. 200-300 nye godkendelser og registreringer om året i Affaldsregistret. Miljøstyrelsen skønner, at der vil være en administrativ besparelse på ca. ½ time pr. registrering for den enkelte virksomhed. Dette vil således medføre, at den samlede administrative lettelse for erhvervet udgør 100-150 timer om året, når bekendtgørelsen ændres. Da der således samlet set kun er tale om en ganske lille lettelse i administrationsomkostningerne for erhvervslivet, vil de positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet have et marginalt omfang.

4.3. Øvrige ændringer af miljøbeskyttelsesloven

For så vidt angår bærbare batterier og akkumulatorer, vil den foreslåede ændring have positive, økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da de økonomiske byrder vil blive lettet for producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer, ved at betalingssatsen pr. markedsført kg bærbare batterier

og akkumulatorer til finansiering af den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer foreslås sat ned. Der forventes en årlig markedsført mængde på 3.200 tons. Betalingssatsen udgør i 2014 6,13 kr. pr. kg. Med en skønnet PL-regulering i 2015 og 2016 ville betalingssatsen i 2016 uden den foreslåede regulering blive 6,32 kr. pr. kg. Med den foreslåede nedsættelse af betalingssatsen vil betalingssatsen i 2016 kun være 5,05 kr. pr. kg. I 2016-tal vil den foreslåede ændring således give en forventet besparelse for erhvervslivet på ca. 4 mio. kr.

Den foreslåede ændring af betalingssatsen forventes ikke at have nogen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår beredskabsplaner vurderes indsættelsen af udtrykkelige bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven for miljøministeren til at fastsætte regler om eksterne beredskabsplaner og om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelsen heraf ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

For så vidt angår den foreslåede bemyndigelsesbestemmelses udmøntning til i bekendtgørelsesform at fastsætte krav om obligatorisk digital kommunikation og indførelse af automatisk sagsbehandling for ansøgninger om udbetaling af skrotningsgodtgørelse i skrotningsgodtgørelsesloven, vil lovforslaget betyde en lille administrativ lettelse for den enkelte borger. Håndtering af diverse papirdokumenter og fremsendelse af papirpost i forbindelse med anmodning om skrotningsgodtgørelse vil således blive reduceret for de få borgere, der i dag selv indsender skrotningsattesten til Miljøordning for Biler.

Det bemærkes, at det ikke er nødvendigt, at borgeren selv ejer en computer med netadgang, jf. afsnit 2.2.2.

Lovforslaget har i øvrigt ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes samlet set ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Dog forventes den påtænkte mulighed for affaldsbehandlere til med samtykke fra den sidst registrerede ejer at forsøge videresalg af bilen – i stedet for skrotning – at medvirke til affaldsforebyggelse og øget genbrug af biler og reservedele, idet bilernes levetid forlænges. Det er dog ikke en entydig miljøgevinst, fordi driften af en ældre bil typisk er mere belastende for miljøet end driften af en ny bil. Miljøeffekten af at forlænge en bils levetid afhænger af mange faktorer, som f.eks. hvilken bil det drejer sig om, hvilken bil den erstatter, og hvor meget bilen kører pr. år. Det påtænkte opbevaringskrav, som forventes at gælde, indtil bilen er solgt, forhindrer, at ordningen medfører øget risiko for forurening af jord og grundvand.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget støtter op om allerede implementerede regler om udstedelse af skrotningsattester og indberetningskrav, der stammer fra ELV-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer).

I forhold til udenlandske virksomheder, der affaldsbehandler biler, bemærkes det, at disse ikke vil have behov for at logge sig på det nye it-system. De udenlandske virksomheder skal blot som hidtil udstede en skrotningsattest (eller anden dokumentation for tilstrækkelig affaldshåndtering) til borgeren som dokumentation for, at bilen er indleveret til korrekt affaldshåndtering. Borgeren vil derefter kunne opnå udbetaling af skrotningsgodtgørelsen i det nye it-system ved hjælp af sin NemID og den udenlandske skrotningsattest. De udenlandske virksomheder vil derfor ikke være underlagt kravet om NemID medarbejdersignatur, hvorfor lovforslaget ikke vurderes at være i strid med Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Forslaget om indførelse af obligatorisk digital kommunikation for ansøgninger om registrering af virk-

somheder i Affaldsregistret støtter op om allerede implementerede regler fra bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald.

Udenlandske virksomheder, som ønsker at etablere sig i Danmark eller som midlertidigt udbyder tjenesteydelser i Danmark, og som ikke har mulighed for at benytte virk.dk, vil i stedet kunne anvende en digital løsning via Businessindenmark.dk i forbindelse med ansøgninger om optagelse i Affaldsregistret og ansøgning om godkendelse som indsamlingsvirksomhed. Forslaget er dermed i overensstemmelse med servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked).

Batteridirektivet pålægger bl.a. medlemsstaterne at sikre passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i borgernes nærhed, jf. art. 8, stk. 1, litra a. Producenterne og importørerne af de bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere denne indsamling, jf. art. 16, stk. 1, litra a. Denne forpligtelse er allerede fastsat i miljøbeskyttelseslovens § 9 u, stk. 2. Lovforslaget vil alene sikre økonomisk balance i producenternes og importørernes finansiering af den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer og vurderes derfor at være i overensstemmelse med batteridirektivet.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (Seveso II-direktivet) med senere ændringer. Seveso II-direktivet blev revideret i 2012, og med implementeringsfrist 1. juni 2015 bliver det ophævet og erstattet med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (Seveso III-direktivet). Som konsekvens heraf indeholder forslaget en ændring af noten til miljøbeskyttelseslovens titel, således at denne med virkning fra 1. juni 2015 henviser til det nye direktiv.

De nye tiltag i Seveso III-direktivet forventes gennemført i Danmark ved indarbejdelse af dem først og fremmest i en ny risikobekendtgørelse, der bl.a. på grundlag af eksisterende hjemler i miljøbeskyttelsesloven, påtænkes udstedt inden 1. juni 2015, som er gennemførelsesfristen for Seveso III-direktivet.

Lovforslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 12. september til den 10. oktober 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

1. M. R. S Trading, 92-gruppen for bæredygtig udvikling, Advokatsamfundet, AffaldVarme Aarhus, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Alectia, Altos A/S, Aquacircle, Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne, Asfaltindustrien, Astma-Allergi Forbundet, ATEA, Batteriforeningen, Bekæmpelsesmiddelrådet, BGORJ, Biodynamisk Forening, BL – Danmarks Almene Boliger, Brancheforeningen Danske Auto- & Overfladelakerere, Brancheforeningen for Biogas, Branchen Forbrugerelektronik (BFE), Brugtecomputere.dk, Bryggeriforeningen, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Byggesocietetet, Bygherreforeningen, Bæredygtigt landbrug, CO Industri, CONCITO, Coop Danmark, Copen Distribution, Copenhagen Ressource Institute, COWI, DAKOFA, DAKOFO, Danmarks Automobilforhandlere, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landboudom, Danmarks Meteorologiske Institut, Danmarks Motorunion, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Statistik, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akvakultur, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Computer Center A/S, Dansk Ejendoms-mæglerforening, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Juletræsdyrkerforening, Dansk Kennelklub, Den Danske Landinspektørforening, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Mode og Tekstil, Dansk Ornitologisk Forening,

Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Renseriforening, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Krematoriers Landsforening, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Olieberedskabslagre, Danske Svineproducenter, Danske Vognmænd, DANVA, Datatilsynet, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, Århus Universitet, De danske bilimportører, De Danske Skytteforeninger (DGI), De Samvirkende Købmænd, Det Danske Fjerkræråd, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Århus, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DI, Direct Hardware Supply, DONG Energy, DPA-System (Dansk Producentansvarssystem), Dropshop.dk, DTU-Aqua, Dækbranchens Miljøfond, Elretur, Emballageindustrien, Embedslægeforeningen, Energi- og olieforum, Energinet, EnviNa, Epoka A/S, ERP Danmark, Eurofins, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDM (Forenede danske motorejere), Ferskvandsfiskeriforeningen, Finansrådet, Forbrugerrådet TÆNK, FORCE Technology, Foreningen af bioteknologiske industrier i Danmark, Foreningen af Danmarks Lak- og Farveindustri, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Kraftvarmeverker, Foreningen af Danske Varmforzinkere, Foreningen af Fabrikanter & Importører af Elektriske Husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Kommunale Tekniske Chefer, Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (ENVINA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af vandværker i Danmark, Forsikring og Pension, Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Genvindingsindustrien (GI), GEUS, Godkendt Teknologisk Service (GTS), Grafisk Arbejdsgiverforening, Green Network, Greenpeace, Greentech Danmark, Greenwire.dk, Grønne Familier, HedeDanmark A/S, HK-Kommunals Miljøudvalg, Horesta, Håndværksrådet, Inside Systems, Informationscenter for Miljø & Sundhed, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, International Transport Danmark ITD, ISOBRO (Indsamlingsorganisationernes Brancheforening), Itbrugsalg.dk, Kalk- og Teglværksforeningen, Kimbrer Computer A/S, KL, Kommunalteknisk Chefforening (KTC), KORA - Det Nationale Institut for Kommuner og Regioners Analyse og Forskning, Kræftens Bekæmpelse, KU Life, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen for Gyllerante, Landsforeningen af danske fåreavlere, Landsforeningen af danske mælkeproducenter, Landsorganisationen i Danmark (LO), LeoPharma,

Lyskildebranchens WEEE Forening (LWF), Lægeforeningen, Lægemiddelindustrien, Marine Ingredients, Mejeriforeningen, Miljøbevægelsen NOAH, Miljøstyrelsens Referencelaboratorium, Natur og Ungdom, National Center for Miljø og Energi, Nord Group, Nordic Computer, Novozymes, Oil Gas Denmark, Parcelhusejernes Landsforening, Plastindustrien, Rambøll Danmark, Realkreditforeningen,

Realkreditrådet, Refurb ApS, RENE, RenoSam, Returbat, Rigspolitichefen, Rigsrevisionen, RUC, Skovdyrkerforeningerne, Småskovsforeningen Danmark, Spildevandsteknisk Forening, SPT, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Tellus Remarketing ApS, Tier1Asset A/S, Uniscrap, Veltek, Videnscentret for Landbrug, WWF Verdensnaturfonden og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> 5.500 timer årligt sparet hos den private, eksterne administrator. Fortsat udgifter til vejledning af borgere og affaldsbehandlere ca. ½-1 årsværk svarende til ½-1	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> Udgifter (ca. 1 mio. kr.) til et it-system, der finansieres via miljøbidraget. Marginal merudgift til kommunernes nye tilsyn, som dog

	mio. kr. Forventet samlet årlig besparelse 4 mio. kr., når bekendtgørelsen er ændret. <i>Affaldsregistret</i> 0,5 årsværk sparet hos Miljøstyrelsen, når bekendtgørelsen er ændret. Besparelsen indgår dog som en del af gebyrordningen. Lovforslaget har i øvrigt ingen konsekvenser.	er fuldt finansieret af miljøbidraget. Den samlede sagsbehandling hos Miljøstyrelsen forventes på baggrund af nye opgaver at sige fra 0,5 mio. kr. til 0,7 mio. kr. <i>Affaldsregistret</i> Udgifter til tilpasning af it-systemet for Affaldsregistret (ca. 0,5 mio. kr.), der afholdes inden for Affaldsregistrets ramme. Lovforslaget har i øvrigt ingen konsekvenser.
Administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> Kommunerne forventes at kunne udføre deres eksisterende tilsynsopgaver mere effektivt og målrettet pga. adgang til bedre data. <i>Affaldsregistret</i> Lettelse af den statslige administration ved at overgå fra manuel og personlig til digital sagsbehandling. Digital kommunikation forventes at lette administrationen af alle registreringssager i Affaldsregistret. Lovforslaget har i øvrigt ingen konsekvenser.	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> Lovforslaget indfører en ny mindre tilsynsforpligtelse, der på bekendtgørelsesniveau forventes at blive pålagt kommunalbestyrelserne. Lovforslaget har i øvrigt ingen konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> De erhvervsadministrative lettelser forventes at medføre en økonomisk gevinst for erhvervslivet i form af færre udgifter til administration. <i>Affaldsregistret</i> Det forventes, at lovforslaget vil medføre, at gebyrerne forbundet med Affaldsregistret vil blive lavere. <i>Batterier og akkumulatorer</i> De økonomiske byrder vil blive	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> De nye tilsynsregler kan betyde, at affaldsbehandleren ved en stikprøvekontrol pålægges at opbevare skrotbilen i op til 4 uger på sin virksomhed. Lovslaget har i øvrigt ingen konsekvenser.

	lettet for producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer, ved at betalingssatsen pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer til finansiering af den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer foreslås sat ned med samlet ca. 4 mio. kr. årligt fra 1. januar 2016. Lovforslaget har i øvrigt ingen konsekvenser.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> 20.000 timer færre årligt, når it-systemet er i drift. Ift. miljøbehandlingernes lovpligtige årlige indberetning forventes der en administrativ lettelse på gns. 3 timer pr. miljøbehandler, hvilket samlet medfører en lettelse på ca. 660 timer, når it-systemet er i drift. <i>Affaldsregistret</i> 100-150 timer færre årligt, når it-systemet er i drift. Lovforslaget har i øvrigt ingen konsekvenser.	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> De nye tilsynsregler kan betyde, at affaldsbehandleren ved en stikprøvekontrol pålægges ufrivilligt at opbevare skrotbilen i op til 4 uger på sin virksomhed. Lovforslaget har i øvrigt ingen konsekvenser.
Miljømæssige konsekvenser	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> Den nye mulighed for at forsøge videresalg i en afgrænset periode forventes at bidrage til affaldsforebyggelse. Lovforslaget har i øvrigt ingen konsekvenser.	Lovforslaget har ingen negative konsekvenser.
Administrative konsekvenser for borgerne	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> Hurtigere og kortere sagsbehandling. En marginal lettelse for de få borgere, der i dag selv indsender skrotningsattesten til Miljøordning for biler. Lovforslaget har i øvrigt ingen konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	<i>Skrotningsgodtgørelse</i> Lovforslaget implementerer ikke nye EU-regler, men støtter op om	

allerede implementerede regler om udstedelse af skrotningsattester og indberetningskrav fra ELV-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer).

Affaldsregistret

Lovforslaget støtter op om allerede implementerede regler fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald. Udenlandske virksomheder, som ønsker at etablere sig i Danmark eller som midlertidigt udbyder tjenesteydelser i Danmark, og som ikke har mulighed for at benytte virk.dk, vil i stedet kunne anvende en digital løsning via Businessindenmark.dk i forbindelse med ansøgninger om optagelse i Affaldsregistret og ansøgning om godkendelse som indsamlingsvirksomhed.

Batterier og akkumulatorer

Lovforslaget er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer.

Beredskabsplaner og ændring af titelnoten

Lovforslaget indeholder en bestemmelse, der tilføjer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (Seveso III-direktivet) til lovens titelnote.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at politiet eller kommunalbestyrelsen skal kunne opnå skrotningsgodtgørelse ved indlevering af en herreløs bil til affaldshåndtering, uanset om ejeren af bilen har opnået godtgørelse for registreringsafgiften, eller bilen har været indregistreret i et andet land efter afmeldingen fra Køretøjsregistret. Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås, at der i skrotningsgodtgørelseslovens § 6, stk. 5, indføres to nye supplerende betingelser for udbetaling af godtgørelse for en bil. Disse betingelser medfører, at der som noget nyt ikke kan opnås skrotningsgodtgørelse for en bil, for hvilken der er opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b, eller som efter afmeldingen fra Køretøjsregistret i Danmark har været indregistreret i et andet land. Det vurderes imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at disse nye, supplerende betingelser skal omfatte herreløse biler, der afleveres af kommunalbestyrelsen eller politiet til affaldshåndtering. Dette skyldes, at der kan forekomme tilfælde, hvor biler formelt er udført af Danmark, uden at dette er sket fysisk, eller at en bil er genindført i Danmark uden at blive indregistreret på ny, og hvor disse biler efterfølgende henstilles i Danmark som herreløse. I disse tilfælde bør kommune eller politi kunne opnå godtgørelsen, som kan dække omkostningerne forbundet med håndteringen af disse biler. Det foreslås derfor, at de foreslåede, nye, supplerende betingelser ikke skal gælde, hvis det er politiet eller kommunalbestyrelsen, der indleverer en herreløs bil til affaldshåndtering.

Til nr. 2

Ejeren af en bil, som kommunalbestyrelsen har bragt til skrotning og fået skrotningsgodtgørelse for, har efter den gældende bestemmelse i § 6, stk. 3, krav på, at kommunalbestyrelsen udbetaler godtgørelsen med fradrag af udgifter til opbevaring, transport og affaldsbehandling i op til 1 år fra udbetalingen af godtgørelsen til kommunalbestyrelsen.

Det foreslås, at ejeren af en bil, som kommunalbestyrelsen har fået udbetalt skrotningsgodtgørelse for, ikke skal kunne kræve godtgørelsen fra kommunalbestyrelsen, hvis ikke ejeren og bilen opfylder samtlige betingelser i § 6, stk. 5, herunder de to foreslåede nye betingelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Dette følger af, at ejeren af bilen ikke vil have været berettiget til skrotningsgodtgørelse, hvis han selv havde indleveret bilen til affaldshåndtering.

Til nr. 3

Det foreslås, at »Centralregisteret for Motorkøretøjer« ændres til »Køretøjsregistret« som konsekvens af, at registret nu benævnes »Køretøjsregisteret« i lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 9. januar 2013. Den foreslåede ændring af bestemmelsen i øvrigt er en konsekvens af, at det foreslås at indsætte to nye numre i bestemmelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Det foreslås, at der indføres to nye supplerende betingelser for, at der kan ydes godtgørelse i forbindelse med indlevering af en bil til affaldshåndtering. Det foreslås således, at ejeren af en bil ikke kan få godtgørelse i forbindelse med skrotning og ophugning af biler, hvis der er opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b. Godtgørelse kan efter forslaget heller ikke ydes, hvis bilen efter afmeldingen fra Køretøjsregistret har været indregistreret i et andet land. Med »indregistrering« skal forstås indregistrering eller en lignende ordning, hvis landet ikke har krav om indregistrering.

Formålet hermed er at sikre, at godtgørelsesordningen ikke kan anvendes til at opnå udbetaling af godtgørelse for biler, der på det tidspunkt, hvor bilen bliver til affald, ikke har noget tilhørsforhold til Danmark. Den oprindelige intention med at indføre ordningen var at skabe incitament til, at bilejere i Danmark afleverer deres udtjente biler til autoriserede affaldsbehandlere og at modvirke henstilling af udtjente biler. Der udføres årligt op mod 100.000 biler fra Danmark, hvis disse efterfølgende skulle have ret til at oppebære skrotningsgodtgørelse, ville det betyde et stort underskud i ordningen med de nuværende satser.

Hvis en bil indregistreres på ny i Køretøjsregistret og dermed på ny bidrager til ordningen, vil ejeren af bilen, uanset om vedkommende har opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, eller at bilen har været indregistreret i et andet land forud for genindregistreringen i Danmark, have ret til skrotningsgodtgørelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Til nr. 5

Det foreslås med § 7 a, stk. 1, at miljøministeren som noget nyt får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at kommunikation til og fra den administrator, der er udpeget til at forestå administrationen af godtgørelsesordningen, skal foregå digitalt, og hvordan denne digitale kommunikation skal foregå, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og skemaer, digital signatur i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om udbetaling af godtgørelse i forbindelse med skrotning og ophugning af biler. Skrotningsgodtgørelsesbekendtgørelsen skal ændres, hvis lovforslaget vedtages, således at betingelserne for at opnå skrotningsgodtgørelse oplistes heri.

Det er hensigten at udvikle et it-system, der skal fungere som ansøgningsportal med tilhørende vejled-

ning til brugerne om, hvordan systemet fungerer, samt hvilke oplysninger der er nødvendige for at opnå godtgørelsesudbetaling. For så vidt angår de sager, der kan afgøres automatisk, skal it-systemet ud fra ansøgenes indtastede oplysninger samt ved et direkte træk fra Køretøjsregistret, der administreres af SKAT, kunne afgøre, hvorvidt betingelserne er opfyldt for udbetaling af godtgørelse. Såfremt betingelserne er opfyldt, skal it-systemet sørge for automatisk udbetaling til ansøgenes Nemkonto. I de tilfælde, hvor affaldsbehandleren har opnået transporterklæring i ansøgerens ret til godtgørelsen, skal udbetalingen ske direkte til affaldsbehandleren. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis affaldsbehandleren har udbetalt pengene kontant til ansøgeren i forbindelse med, at affaldsbehandleren ved modtagelse af bilen har indhentet samtykke fra bilejeren til at søge at sælge bilen indenfor en afgrænset periode. De sager, hvori der skal træffes en skønsmæssig afgørelse eller en bevismæssig vurdering, vil fortsat skulle afgøres ved manuel sagsbehandling, men kommunikationen i forbindelse med sagerne skal foregå via it-systemet.

Udgangspunktet vil være, at borgeren skal anvende NemID i forbindelse med tastningen i it-systemet. De nærmere regler for benyttelse af it-systemet vil blive udmøntet i bekendtgørelse og vejledning. Det forudsættes, at de digitale løsninger er brugervenlige og tilgængelige. De digitale systemer skal endvidere udvikles i overensstemmelse med sikkerhedsbekendtgørelsen. Ved udmøntningen af bemyndigelsen vil det blive nærmere defineret, hvornår der kan dispenseres fra kravet om obligatorisk digital kommunikation. Det er intentionen, at dette kun skal være muligt i særlige tilfælde. Det kan f.eks. dreje sig om borgere, der ikke har mulighed for at tilegne sig it-kompetencer eller som har særlige behov, herunder skal der tages hensyn til ældre, handicappede, demente, socialt udsatte, udenlandske borgere i Danmark og personer med bopæl i udlandet. Også hvor der er tale om borgere med store sprog vanskeligheder, herunder borgere, der ikke behersker dansk eller andet sprog, der anvendes i det digitale system, eller svær ordblindhed, kan administrator i det enkelte tilfælde vurdere, at der foreligger særlige forhold, der gør, at en anden kommunikationskanal end den digitale er bedst egnet. Der skal i den forbindelse lægges vægt på borgerens beskrivelse af egne evner og muligheder for at anvende it-værktøjer og eventuelle problemer med at søge om hjælp. Det lægges til grund, at en vurdering af, om der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren skal tilbydes at ansøge på anden måde end digitalt, vil kunne foretages ved administrators umiddelbare kontakt med borgeren. Dette vil således som udgangspunkt kunne ske uden yderligere undersøgelser. Der skal endvidere tages hensyn til de borgere, der ikke kan anvende de digitale systemer, eksempelvis fordi de ikke kan få en digital signatur.

Det forhold, at en virksomhed eller en borger eksempelvis ikke er i besiddelse af computer og internetforbindelse, vil ikke i sig selv berettige virksomheden eller borgeren til at blive fritaget for krav om digital kommunikation. For så vidt angår virksomheder, er der ikke i samme udstrækning hensyn at tage til individuelle behov. For virksomheder er udgangspunktet, at virksomheder er digitale og i stand til at anvende digital kommunikation. Virksomheder kan dog også have brug for hjælp og vejledning til at anvende det digitale system. Derudover kan der i ekstraordinære tilfælde gøre sig forhold gældende for virksomheden, der gør det umuligt at anvende den digitale løsning. Hvis en virksomhed oplever, at den pågældende virksomheds egne computere ikke fungerer, at en medarbejder har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, vil det være op til den pågældende virksomhed at overvinde disse hindringer. Det vil altså ikke kunne føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation. På samme måde vil en borger ikke kunne fritages fra kravet om obligatorisk digital kommunikation, blot fordi den pågældende har glemt sit NemID derhjemme eller afventer udstedelse af nyt NemID.

Såfremt man ikke kan anvende den digitale løsning, skal man ansøge administrator (formentlig DPA-System) om at blive fritaget fra det digitale kommunikationskrav. Administrator vil da skulle vurdere ud fra de i bekendtgørelsen fastsatte fritagelseskriterier, hvorvidt man er berettiget til ikke at anvende det digitale system. Administrator vil under hensynstagen til den enkelte borgers behov skulle anviser, hvilken kommunikationskanal borgere, der fritages fra kravet om at ansøge digitalt, vil skulle anvende. Afgørelser

vedrørende fritagelse fra den pligtmæssige digitale kommunikation vil kunne påklages til miljøministeren (i praksis formentlig Miljøstyrelsen) i henhold til den foreslåede § 8, stk. 2.

Udover særlige forhold hos borgerne eller virksomhederne kan der også forekomme helt ekstraordinære situationer, hvor omstændighederne ved ansøgningen eller administrators forhold gør, at der ikke skal ansøges digitalt, fordi administrator vurderer, at det samlet set vil være mest effektivt at fravige kravet om digital kommunikation. Der kan fastsættes regler om, at der helt ekstraordinært kan være situationer, hvor det ud fra en samlet økonomisk vurdering kan være mere hensigtsmæssigt for administrator at behandle en ansøgning, selvom den ikke opfylder kravet om obligatorisk digital kommunikation. Der kan eksempelvis være tale om, at det digitale system ikke er indrettet til at håndtere en bestemt situation, at det digitale system er ude af drift, eller at kravet om digital kommunikation indebærer en uforholdsmæssigt omkostningskrævende omlægning af administrators it-systemer for at imødegå særlige situationer.

I forhold til udenlandske virksomheder, der affaldsbehandler biler, bemærkes det, at disse ikke vil have behov for at logge sig på det nye it-system. De udenlandske virksomheder skal blot som hidtil udstede en skrotningsattest (eller uden for EU anden dokumentation for tilstrækkelig affaldshåndtering) til borgeren som dokumentation for, at bilen er indleveret til korrekt affaldshåndtering. Borgeren vil derefter kunne opnå udbetaling af skrotningsgodtgørelsen i det nye it-system ved hjælp af sin NemID og den udenlandske skrotningsattest. De udenlandske virksomheder vil derfor ikke være underlagt kravet om NemID medarbejdersignatur, hvorfor dette krav ikke vurderes at være i strid med den fri bevægelighed og Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Det vil i samme omfang som hidtil være muligt for en virksomhed at give fuldmagt til en repræsentant for virksomheden, eksempelvis en advokat eller anden rådgiver, til at indgive ansøgninger mv. på virksomhedens vegne i overensstemmelse med forvaltningslovens regler om partsrepræsentation. Også borgere vil kunne anvende en repræsentant.

De nærmere regler for benyttelse af it-systemet vil blive udmøntet i bekendtgørelse og vejledning.

Forvaltnings- og offentlighedsloven gælder ved anvendelse af det påtænkte it-system, herunder mulighed for partsrepræsentation og partshøring. Persondataloven og tavshedspligt i henhold til forvaltnings- og offentlighedsloven skal ligeledes overholdes ved anvendelse af det påtænkte it-system, navnlig at uvedkommende ikke kan få adgang til personoplysninger.

Retsvirkningen af at borgere og virksomheder ikke anvender de krævede it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur, vil være, at oplysningerne/ansøgningerne ikke anses som modtaget, medmindre der er opnået en dispensation.

Hvis ansøgninger eller oplysninger indsendes i strid med de fastsatte krav om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige forvaltningsretlige vejledningspligt, at administrator må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne måde og muligheden for anvendelse af fuldmagt.

De nærmere regler for anvendelse af digital kommunikation, bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur m.v., vil blive fastsat i bekendtgørelse og vejledning.

Det er intentionen, at kommunalbestyrelserne kan få adgang til oplysningerne i de digitale systemer til brug for udførelsen af deres tilsyn med affaldsbehandlerne efter miljøbeskyttelsesloven, idet det er intentionen, at kommunalbestyrelsen vil kunne trække oplysninger i systemet om, hvor mange biler affaldsbehandleren har modtaget. Kommunalbestyrelserne har efter miljøbeskyttelseslovens § 86 ret til, at indhente oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at udføre tilsyns- eller andre opgaver efter miljøbeskyttelsesloven. Bestemmelsen giver mulighed for at foretage sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, i kontroløjemed. Eftersom de biler, der modtages, bevirker, at der sker et træk af oplysninger fra Køretøjsregistret, er det intentionen, at systemet kan

beregne, hvilke mængder affald en affaldsbehandler har modtaget, f.eks. opdelt på metal, væsker mm. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 9.

Videregivelse og udveksling af oplysninger vil skulle ske inden for rammerne af persondataloven og forvaltningsloven. Det følger af forvaltningslovens § 31, at en forvaltningsmyndighed, i det omfang den er berettiget til at videregive en oplysning, skal videregive den på begæring af en anden forvaltningsmyndighed, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2.

Det foreslås med bestemmelsen i § 7 a, stk. 2, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af den foreslåede, nye bestemmelse i stk. 1. Bestemmelsen vil have betydning for beregning af, hvornår eventuelle tidsfrister begynder at løbe, f.eks. fastsatte frister for fremsendelse af yderligere oplysninger til brug for sagsbehandlingen eller starttidspunktet for beregning af klagefristen. Udtrykket »digital meddelelse« henviser her til en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse.

Det foreslås i henhold til sædvanlig praksis herfor, at en meddelelse skal anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, dvs. fra det tidspunkt, hvor adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Kan modtagelsestidspunktet for en meddelelse til myndighederne ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme borgeren til skade, såfremt oplysningerne modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Efter den foreslåede § 7 b vil den af miljøministeren udpegede administrator fra andre myndigheder kunne indhente oplysninger, der er nødvendige for sagsbehandlingen, herunder om hvem der er registreret som ejer af det køretøj, for hvilket der ansøges om godtgørelse, og om køretøjet er afmeldt. Formålet er at sikre, at godtgørelsen udbetales til en berettiget person, og at betingelsen om, at bilen skal være afmeldt i Køretøjsregistret, er opfyldt. I praksis vil oplysningerne blive indhentet fra Køretøjsregistret, der administreres af SKAT, hvorfor der med bestemmelsen samtidig sikres en udtrykkelig hjemmel til sammenstilling og samkøring af oplysninger.

I forbindelse med indgivelse af ansøgning om godtgørelse vil ansøgeren forud for indhentning af oplysningerne fra Køretøjsregistret blive gjort opmærksom herpå.

Ordningen vil i øvrigt blive administreret under iagttagelse af persondatalovens § 41, stk. 3, og sikkerhedsbekendtgørelsen. Sammenstilling og samkøring i kontroløjemed forudsætter endvidere, at behandlingen anmeldes til Datatilsynet, jf. §§ 43-44 i lov om behandling af personoplysninger, samt at Datatilsynets udtalelse indhentes inden behandlingen iværksættes, jf. persondatalovens § 45, stk. 1, nr. 4. Antallet af medarbejdere, som har adgang til resultatet af samkøringen, vil blive begrænset mest muligt.

Til nr. 6

Der foreslås en ændret formulering af den gældende § 8, stk. 1, 1. pkt., hvorefter administrationen af godtgørelsesordningen udøves af en administrator, der udpeges af miljøministeren.

Af de specielle bemærkninger til bestemmelsen i den gældende lov, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 5246, fremgår, at det forudsættes, at administrationsorganets bestyrelse består af repræsentanter for De Danske Bilimportører, Danmarks Automobilforhandler Forening, Forsikring og Pension, Forenede Danske Motorejere og andre forbrugerorganisationer.

Som nævnt i afsnit 2.4.2 i de almindelige bemærkninger påtænkes det fremover at henlægge administrationen til Dansk Producentansvars System (DPA-System). I forhold til de repræsentanter, der er forudsat repræsenteret i bestyrelsen for administrationsorganet efter skrotningsgodtgørelsesloven, er det alene De Danske Bilimportører, som i dag er repræsenteret i bestyrelsen for DPA-System.

Formålet med at foreslå en ændret formulering af bestemmelsen er alene at muliggøre, at bestyrelsen for administrationsorganet fremover kan have en anden sammensætning end oprindeligt forudsat. Som nævnt i de almindelige bemærkninger påtænkes det at give mulighed for en mindre udvidelse af bestyrelsen for DPA-System i anledning af den nye opgave. I den anledning påtænker Miljøministeriet at anmode en forbrugerorganisation om at indstille en kandidat til bestyrelsen.

Til nr. 7

Det foreslås som noget nyt, at afgørelser om udbetaling af skrotningsgodtgørelser skal kunne påklages til miljøministeren. Efter de gældende regler har administrator ikke kompetence til at meddele afslag eller til at afgøre tvivlsspørgsmål. Sådanne sager skal efter gældende regler afgøres af miljøministeren (Miljøstyrelsen efter delegation). Fremover vil afgørelser blive truffet enten ved automatisk sagsbehandling eller ved afgørelser truffet manuelt af administrator. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.2. Afgørelser vedrørende fritagelse fra den pligtmæssige digitale kommunikation vil kunne påklages til miljøministeren.

Miljøministerens kompetence forventes delegeret til Miljøstyrelsen med hjemmel i den gældende bestemmelse i § 8 a, stk. 1, og klage over Miljøstyrelsens afgørelse vil blive afskåret med hjemmel i den gældende bestemmelse i § 8 a, stk. 2. Det foreslås endvidere, at klageberettiget er afgørelsens adressat, at klagefristen fastsættes til 4 uger, og at klage skal indgives skriftligt til miljøministeren.

Kommunikation mellem borgere, virksomheder og de relevante myndigheder i forbindelse med klagesager kan ske digitalt, men der stilles ikke krav herom.

Til nr. 8

Det foreslås med bestemmelsen i § 8 b som noget nyt, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om tilsyn med, at regler fastsat med hjemmel i § 7, stk. 2, i skrotningsgodtgørelsesloven overholdes hos de virksomheder, der håndterer motorkøretøjer, der er afleveret til affaldsbehandling. Det er for nuværende hensigten at fastsætte regler, hvorefter tilsynet skal henlægges til kommunalbestyrelserne og bestå i, at disse skal udføre fysiske stikprøvekontroller i visse sager. Der påtænkes med hjemmel i den gældende bemyndigelse i lovens § 7, stk. 2, at give mulighed for, at affaldsbehandleren med ejerens samtykke kan forsøge at videresælge bilen i en afgrænset periode i stedet for at skrotte den øjeblikkeligt. Tilsynet påtænkes nødvendigt for de sager, hvor muligheden for at forsøge videresalg i en afgrænset periode benyttes, og hvor affaldsbehandleren afslutter sagen i it-systemet med anmodning om udbetaling af skrotningsgodtgørelsen. Tilsynet har til formål at konstatere, om bilen fortsat befinder sig hos affaldsbehandleren på det tidspunkt, hvor der anmodes om udbetaling af skrotningsgodtgørelse. På den måde kan det sikres, at bilen ikke allerede er videresolgt, herunder eksporteret, og derfor ikke reelt vil blive ophugget.

Det er for nuværende intentionen, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler om, at kommu-

nalbestyrelserne skal udføre et begrænset antal stikprøvekontroller, som udgangspunkt op til 100 om året. Antallet vil dog løbende blive justeret ud fra en risikovurdering.

Tilsynet vil skulle gennemføres med respekt af retssikkerhedslovens regler, herunder varslingsreglerne i retssikkerhedslovens § 5. It-systemets kommunikation med kommunalbestyrelsen i forbindelse med den påtænkte nye tilsynsforpligtelse vil skulle foregå i overensstemmelse med persondataloven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.2.

Bestemmelsen rummer mulighed for, at miljøministeren dels selv kan varetage tilsyn på området (herunder delegere til en styrelse eller tilsvarende institution under ministeriet) og dels kan henlægge tilsynet til kommunalbestyrelsen.

I konsekvens af den foreslåede nye tilsynsbestemmelse foreslås det endvidere med bestemmelsen i § 8 c, stk. 1, at tilsynsmyndigheden eller personer, der af denne er bemyndiget hertil, har adgang til ejendomme, lokaliteter og transportmidler uden retskendelse. Der er behov for, at tilsynsmyndigheden kan få adgang til ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at udføre tilsynet, da tilsynet har til formål at konstatere, om bilen fortsat befinder sig hos affaldsbehandleren på det tidspunkt, hvor der anmodes om udbetaling af skrotningsgodtgørelse. Bestemmelsen giver imidlertid ikke mulighed for at undersøge eller beslaglægge breve og andre papirer, idet tilsynsmyndighedens opgaver med forslaget afsluttes med at indtaste resultatet af tilsynet i it-systemet. Evt. opfølgning og håndhævelse vil således ligesom i dag påhvile Miljøstyrelsen. Det er endvidere en betingelse, at der forevises legitimation. Af *stk. 2* fremgår, at der ikke uden retskendelse er adgang til bygninger, eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at fodnoten til miljøbeskyttelseslovens titel ændres, så det kommer til at fremgå, at loven implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF. Samtidig ophæves samme sted henvisningen til Rådets direktiv 96/82/EF. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.8.1.

Til nr. 2

Den gældende § 9 u, stk. 2, fastsætter, at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Betalingen blev i 2012 fastsat til 6,00 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte betalingssats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste ørebeløb. Betalingssatsen udgør med den årlige pris- og lønregulering 6,13 kr. i 2014.

Bestemmelsen implementerer batteridirektivets art. 16, stk. 1, litra a, som foreskriver, at producenter, importører eller tredjemænd, der handler på deres vegne, skal finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.7.1.

Det foreslås at nedsætte betalingssatsen fra de nuværende 6,00 kr. til 5,05 kr. pr. markedsførte kg bærbare batterier og akkumulatorer. Dette vil sikre fremtidig økonomisk balance i den kommunale indsamlingsordning for bærbare batterier og akkumulatorer. Betalingssatsen vil fortsat årligt pr. 1. januar

blive pris- og lønreguleret med den af Finansministeriet fastsatte betalingssats for det generelle pris- og lønindeks og afrundet opad til det nærmeste hele ørebeløb.

Med den foreslåede ændring af betalingssatsen vil der fremadrettet være økonomisk balance i den kommunale indsamlingsordning for bærbare batterier og akkumulatorer, således at producenterne og importørerne af bærbare batterier og akkumulatorer finansierer de reelle omkostninger til den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Hvis betalingssatsens størrelse ikke ændres, må det forventes, at der vil blive oparbejdet et overskud i ordningen. Dette vil ikke være foreneligt med hensigten med producentansvaret, da producenterne og importørerne af bærbare batterier og akkumulatorer alene skal finansiere den kommunale indsamling af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen.

Økonomisk balance i ordningen for den kommunale indsamling vil forudsætte, at betalingssatsen ændres pr. 1. januar 2016. Dertil kommer, at producenter og importører skal indberette markedsførte mængder bærbare batterier og akkumulatorer pr. kalenderår, jf. § 11, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1186 af 7. december 2009 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (batteribekendtgørelsen). Ændringer af betalingssatsen bør derfor af hensyn til både producenter/importører og myndigheder følge dette, således at betalingssatsen ændres i forbindelse med et årsskifte. Den nye betalingssats foreslås derfor at skulle gælde for de bærbare batterier og akkumulatorer, der markedsføres fra 1. januar 2016, jf. lovforslagets § 3, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.7.

Til nr. 3

Med forslaget til ny § 35 d foreslås en udtrykkelig bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om myndigheders udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder. Det vurderes at være hensigtsmæssigt med en specifik bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven for regler med krav om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner på miljøområdet, herunder en bemyndigelse for ministeren til at angive hvem pligten skal påhvile.

Dette gælder i første omgang for regler om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for virksomheder omfattet af risikobekendtgørelsen og mineaffaldsbekendtgørelsen. Sådanne regler er i dag fastsat med hjemmel i bl.a. lovens § 35. Reglerne har baggrund i EU-krav, jf. henholdsvis Seveso III-direktivet og mineaffaldsdirektivet.

Bemyndigelsen vil imidlertid også kunne anvendes til at fastsætte regler om myndigheders udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner som følge af andre EU-regler, internationale konventioner eller nationale foranstaltninger.

De eksterne beredskabsplaner omhandler bl.a. hvilke foranstaltninger der skal træffes uden for virksomheden, anlægget eller indretningen i tilfælde af et uheld og har bl.a. til formål at beskytte mennesker og miljø mod skader og, hvis skaden er sket, at begrænse følgerne heraf og sikre genopretning af miljøet samt at give myndigheder og offentligheden de nødvendige oplysninger.

I dag påhviler forpligtelsen kommunalbestyrelsen på risikobekendtgørelsens område, mens den på mineaffaldsbekendtgørelsens område påhviler godkendelsesmyndigheden, dvs. den myndighed som er den kompetente til at udstede den relevante miljøgodkendelse.

Der kan med hjemmel i den foreslåede bestemmelse fastsættes regler, der vedrører såvel udarbejdelse af nye eksterne beredskabsplaner og ajourføring og revurdering af allerede eksisterende planer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.8.2.

Til nr. 4

Det foreslås at ophæve § 45 a. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der foreslås indsat en henvisning til kapitel 6 ind i den gældende § 79 b, stk. 1, nr. 6. Der er i dag hjemmel i § 45 a til, at miljøministeren kan fastsætte regler for, hvordan dokumentation, anmeldelser og oplysninger om affald i henhold til kapitel 6 skal foretages, og der er specifikt i bemærkningerne taget stilling til, at det bl.a. betyder, at der skal indberettes på »edb-læsbart medie«, dvs. digitalt. § 45 a er bl.a. anvendt som hjemmel for krav til indberetning til Affaldsdatasystemet og affaldsbehandlere af bilers indberetning efter bilskrotbekendtgørelsen samt formkrav til skrotningsattester. Det er intentionen, at den foreslåede indsættelse af kapitel 6 i den gældende § 79 b, stk. 1, nr. 6, skal bevare og udvide de eksisterende anvendelsesmuligheder af § 45 a. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 9.

Til nr. 5

Det foreslås, at »herunder formen herfor« i § 45 d, stk. 2, udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås at indsætte et nyt nr. 8 i § 79 b, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 10.

Til nr. 6

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2 i lovens § 79. Den foreslåede bestemmelse er en udtrykkelig bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte regler om offentlighedens inddragelse i forbindelse med udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder, jf. den foreslåede nye bestemmelse i § 35 d. Dette gælder i første omgang for regler om offentlighedens inddragelse i forbindelse med udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for virksomheder omfattet af risikobekendtgørelsen og mineaffaldsbekendtgørelsen. Reglerne har baggrund i EU-krav, jf. henholdsvis Seveso III-direktivet og mineaffaldsdirektivet. Af disse direktiver fremgår bl.a., at inddragelsen primært skal ske ved, at den berørte offentlighed skal høres i forbindelse med planernes udarbejdelse, og i visse tilfælde når planerne ændres.

Reglerne om offentlighedens inddragelse er i dag fastsat med hjemmel i bl.a. miljøbeskyttelseslovens §§ 35 og 79, stk. 1 og 3.

Bemyndigelsen vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om offentlighedens inddragelse i udarbejdelsen af andre eksterne beredskabsplaner som følge af andre EU-regler, internationale konventioner eller nationale foranstaltninger.

Det er hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal omfatte offentlighedens inddragelse i udarbejdelsen af såvel nye eksterne beredskabsplaner som ajourføring og revurdering af allerede eksisterende planer.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 79, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder. Den gældende bestemmelse i § 79, stk. 3, giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, at inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering. Den foreslåede ændring skal sikre, at ministeren kan fastsætte sådanne regler i hidtidigt omfang såvel som i forhold til den foreslåede nye regel i § 79, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 8

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse i § 79 b for miljøministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale

formater, digital signatur eller lignende, udvides til at omfatte ansøgning og afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og om tilbagekaldelse af sådan godkendelse i henhold til regler udstedt i medfør af § 44, stk. 4, nr. 1, og stk. 5. En udnyttelse af den foreslåede bemyndigelse medfører som noget nyt, at ansøgningen og kommunikationen i forbindelse hermed vil skulle ske ved hjælp af den påtænkte ansøgningsportal for Affaldsregistret. Det påtænkes, at afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed uden forbehandling vil skulle kunne træffes automatisk af it-systemet. Indsamlingsvirksomheder med forbehandling kan ligeledes omfattes af automatisk sagsbehandling på et senere tidspunkt.

For så vidt angår tilbagekaldelse af en afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed fremgår det af § 44, stk. 5, i miljøbeskyttelsesloven, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at godkendelse efter stk. 4, nr. 1, kan nægtes eller tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor og om, at indbringelse vil have opsættende virkning. Kommunikation i forbindelse med tilbagekaldelse af en afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed kan ligeledes ske digitalt i it-systemet.

De nærmere regler for benyttelse af it-systemet vil blive udmøntet i bekendtgørelse og vejledning. Det forudsættes, at de digitale løsninger er brugervenlige og tilgængelige. I bekendtgørelser vil det blive nærmere defineret, hvornår der kan dispenseres fra kravet om obligatorisk digital kommunikation, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 5 ovenfor. Da der hovedsagelig vil være tale om kommunikation om erhvervsforhold, vil dispensationsmuligheden dog som udgangspunkt kun blive anvendt, når ganske særlige omstændigheder taler for det. Det er Miljøstyrelsen, der vil skulle afgøre, om en virksomhed kan fritages fra det digitale kommunikationskrav, og der vil ikke være klageadgang for disse afgørelser. Det forhold, at en virksomhed eksempelvis ikke er i besiddelse af computer og internetforbindelse, vil som udgangspunkt ikke berettige virksomheden til at blive fritaget for krav om digital kommunikation. Det lægges til grund, at en vurdering af, om der foreligger særlige forhold, der gør, at virksomheden skal tilbydes at ansøge på anden måde end digitalt, vil kunne foretages ved myndighedens umiddelbare kontakt med virksomheden. Dette vil således som udgangspunkt kunne ske uden yderligere undersøgelser. Udover særlige forhold hos virksomhederne kan der også forekomme helt ekstraordinære situationer, hvor omstændighederne ved ansøgningen eller den offentlige myndigheds forhold gør, at der ikke skal ansøges og/eller betales digitalt, fordi den offentlige myndighed vurderer, at det samlet set vil være mest effektivt at fravige kravet om digital kommunikation. Der kan således muligvis forekomme helt ekstraordinære situationer, hvor det ud fra en samlet økonomisk vurdering kan være mere hensigtsmæssigt for den offentlige myndighed at behandle en ansøgning, selvom den ikke indgives ved digital kommunikation. Der kan eksempelvis være tale om, at det digitale system ikke er indrettet til at håndtere en bestemt situation, at det digitale system er ude af drift eller at kravet om digital kommunikation indebærer en uforholdsmæssigt omkostningskrævende omlægning af den offentlige myndigheds it-systemer for at imødegå særlige situationer.

Retsvirkningerne ved ikke at anvende den foreskrevne digitalisering vil være, at oplysningerne anses som ikke modtaget. Der henvises herom til afsnit 2.3.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det foreslås at indsætte henvisning til kapitel 6 i opremsningen i § 79 b, stk. 1. Forslaget medfører, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, for indberetninger i relation til kapitel 6 i miljøbeskyttelsesloven. Bestemmelsen erstatter og udvider den foreslåede ophævede bestemmelse i § 45 a (lovforslagets § 2, nr. 4) og omfatter som hidtil dokumentation, anmeldelser af og oplysninger om affald, herunder materialer til genanvendelse, efter lovens kapitel

6. Bl.a. indebærer den foreslåede bestemmelse som noget nyt, at virksomheden ligeledes er forpligtet til at modtage kommunikation digitalt fra myndigheden, herunder i et særligt digitalt system.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 8.

Til nr. 10

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende, udvides til at omfatte tilmelding og indberetning til Affaldsregistret i medfør af regler udstedt efter § 45 d, stk. 2. Bestemmelsen erstatter og udvider den adgang, der eksisterer i dag i § 45 d, stk. 2, til at fastsætte regler om formen ved tilmelding og indberetning til registret (som foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 2, nr. 5). Bl.a. indebærer den foreslåede bestemmelse som noget nyt, at virksomheden ligeledes er forpligtet til at modtage kommunikation digitalt fra myndigheden, herunder i et særligt digitalt system. Det påtænkes, at optagelse i Affaldsregistret som transportør, forhandler eller mægler vil skulle kunne ske automatisk via it-systemet. Andre virksomhedsregistreringer kan dog ligeledes omfattes af automatisk sagsbehandling på et senere tidspunkt.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 8.

Til nr. 11

Bestemmelsen vedrører kommunikation med myndigheder om forhold omfattet af stk. 1. Den foreslåede bestemmelse er en konsekvensrettelse som følge af de foreslåede yderligere numre i bestemmelsen, jf. ovenfor bemærkningerne til nr. 8, 9 og 10.

Til nr. 12

Den foreslåede bestemmelse er en ny bemyndigelse til ministeren til som noget nyt at kunne fastsætte regler om digital betaling af gebyrer i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 88, stk. 1. Ved elektronisk betaling forstås betaling med kort, ved bankoverførsel, ved hjælp af betalingservice eller lignende. Bemyndigelsen påtænkes anvendt til at fastsætte regler om, at gebyret for godkendelse som indsamlingsvirksomhed, registrering i Affaldsregistret og det årlige gebyr for at være registreret i Affaldsregistret, jf. § 23 i bekendtgørelse nr. 1305 af 17. december 2012 om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, skal ske elektronisk. For så vidt angår elektronisk betaling af gebyrer i relation til Affaldsregistret påtænkes imidlertid fastsat regler, hvorefter der alene kan anvendes en betalingskortløsning. Bestemmelsen rummer dog mulighed for at fastsætter regler, hvorefter andre former for elektronisk betaling ligeledes accepteres.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.2.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2015, jf. dog de foreslåede stk. 2-4.

Til stk. 2

Det foreslås, at § 1, nr. 7, der vedrører ophævelse af den hidtidige begrænsning i den udpegede administrators kompetence til at træffe afgørelse om skrotningsgodtgørelse, således at alle afgørelser skal træffes af administrator, uanset at der er tale om afslag eller sager, hvor der opstår tvivlsspørgsmål, skal sættes i kraft af miljøministeren. Når den hidtidige begrænsning i den udpegede administrators kompetence til at træffe afgørelse om skrotningsgodtgørelse ophæves, indføres der til gengæld en klageadgang. Da det forudsættes, at der er sket en udpegning af en ny administrator i lyset af det påtænkte nye system,

og at it-systemet er i drift, foreslås det, at det overlades til miljøministeren at fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af denne bestemmelse.

Til stk. 3

Det foreslås, at lovforslagets § 2 nr. 1, der ændrer noten til miljøbeskyttelseslovens titel, således at noten henviser til Seveso III-direktivet i stedet for Seveso II-direktivet, først træder i kraft den 1. juni 2015, hvilket er den dato som Seveso III-direktivet angiver som datoen, hvorefter direktivets bestemmelser skal være implementeret i medlemslandene.

Til stk. 4

Det foreslås, at lovforslagets § 2, nr. 2, der vedrører ændring af betalingssatsen for markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer, træder i kraft den 1. januar 2016. Forslaget om det senere ikrafttrædelsestidspunkt skyldes, at økonomisk balance i den kommunale indsamlingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer forudsætter, at betalingssatsen ændres pr. 1. januar 2016. Dertil kommer, at producenter og importører skal indberette markedsførte mængder bærbare batterier og akkumulatorer pr. kalenderår, jf. batteribekendtgørelsens § 11, stk. 1. Ændringer af betalingssatsen bør derfor af hensyn til både producenter/importører og myndigheder følge dette, således at betalingssatsen ændres i forbindelse med et årsskifte. Den nye betalingssats foreslås derfor at skulle gælde for de bærbare batterier og akkumulatorer, der markedsføres fra 1. januar 2016.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 2, og de almindelige bemærkninger, afsnit 2.7.

Til stk. 5

For at undgå tvivl foreslås der en overgangsbestemmelse som konsekvens af ophævelsen af § 45 a og ændringen af § 45 d, stk. 2, idet indholdet af de nævnte bestemmelser er foreslået flyttet til § 79 b, stk. 1.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 372 af 2. juni 1999 om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler, som ændret ved lov nr. 385 af 6. juni 2002, § 106 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og lov nr. 1629 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

§ 6. ---

Stk. 2. Der ydes endvidere efter anmodning en godtgørelse til politi og kommuner, som efter retmæssig fjernelse eller konfiskation indleverer motorkøretøjer omfattet af § 2 til affaldshåndtering.

Stk. 3. Ejeren af en bil har i op til 1 år fra udbetalingen af godtgørelsen til kommunen, jf. stk. 2, krav på, at kommunen udbetaler godtgørelsen med fradrag af udgifter til opbevaring, transport og affaldsbehandling.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Det er en betingelse for, at der kan ydes godtgørelse, at

1) køretøjet er afmeldt i Centralregisteret for Motorkøretøjer efter lovens ikrafttræden og

2) ---

1. I § 6, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Dette gælder, uanset om betingelserne i stk. 5, nr. 2 og 3, er opfyldt.«

2. I § 6, *stk. 3*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Dette gælder kun, hvis samtlige betingelser i stk. 5 er opfyldt.«

3. I § 6, *stk. 5, nr. 1*, ændres »Centralregisteret for Motorkøretøjer« til: »Køretøjsregistret« og »ikrafttræden og« ændres til: »ikrafttræden,«.

4. I § 6, *stk. 5*, indsættes efter nr. 1 som nye numre:

»2) der ikke er opnået godtgørelse af registreringsafgiften hos SKAT, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b,

3) køretøjet efter afmeldingen fra Køretøjsregistret ikke har været indregistreret i et andet land, og«.

Nr. 2 bliver herefter nr. 4.

§ 7. Anmodning om udbetaling af godtgørelse indsendes til den af miljøministeren udpegede ad-

5. Efter § 7 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 7 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at anmodning om godtgørelse skal indsendes digi-

administrator, der udbetaler godtgørelsen, når betingelserne i § 6, stk. 5, er opfyldt.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere bestemmelser om godtgørelsesordningen, herunder om ordningens administration, krav til dokumentation for, at § 6, stk. 5, er opfyldt og eventuel tilbagebetaling af godtgørelse og renter heraf.

§ 8. Administrationen af godtgørelsesordningen udøves af en af miljøministeren udpeget administrator. Miljøministeren fastsætter revisionsinstruks for administrator.

Stk. 2. Alle tilfælde, hvor den af miljøministeren godkendte administrator ikke finder betingelserne for ydelse af godtgørelse opfyldt, eller hvor der opstår tvivlsspørgsmål, forelægges snarest ministeren.

talt, og at kommunikation mellem administrator og ansøgeren skal foregå digitalt. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og skemaer samt digital signatur.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 7 b. Administrator kan fra andre myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for sagsbehandlingen, herunder om hvem der er registreret som ejer af det køretøj, for hvilket der ansøges om godtgørelse, og om køretøjet er afmeldt, jf. § 6, stk. 5, nr. 1. Administrator kan herunder foretage sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, i kontroløjemed.«

6. § 8, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Administrationen af godtgørelsesordningen udøves af en administrator, der udpeges af miljøministeren.«

7. § 8, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Afgørelser truffet af administrator i henhold til stk. 1 kan af den, afgørelsen retter sig imod, påklages til miljøministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag. Klagen indgives skriftligt til miljøministeren.«

8. Efter § 8 a indsættes i *kapitel 4*:

»**§ 8 b.** Miljøministeren kan fastsætte regler om tilsyn med, at regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2, overholdes hos de virksomheder, der håndterer motorkøretøjer, der er afleveret til affaldsbehandling.

§ 8 c. Tilsynsmyndigheden eller personer, der af tilsynsmyndigheden er bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og transportmidler for at udføre tilsyn i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 8 b.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.«

§ 2

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1273 af 21. december 2011, lov nr. 1274 af 21. december 2011, § 1 i lov nr. 446 af 23. maj 2012, lov nr. 87 af 28. januar 2014 og senest ved § 1 i lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 om tilpasning af direktiv 73/239/EØF, 74/557/EØF og 2002/83/EF vedrørende miljø på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, EF-Tidende 1994, nr. L 365, side 10, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 87, side 109, dele af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, EF-Tidende 1997, nr. L 10, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets

1. I *fodnoten* til lovens titel udgår »dele af Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, EF-Tidende 1997, nr. L 10, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, «, og efter »EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17,« indsættes: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 1, «.

forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, EF-Tidende 1999, nr. L 182, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34, som ændret senest ved Kommissionens direktiv 2011/37/EU af 30. marts 2011 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, EU-Tidende 2011, nr. L 85, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 37, side 24, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/112/EF af 16. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF, 88/378/EØF, 1999/13/EF og direktiv 2000/53/EF, 2002/96/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF med henblik på at tilpasse disse til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger, EU-Tidende 2008, nr. L 345, side 68, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003

om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 106, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 114, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/103/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, for så vidt angår markedsføring af batterier og akkumulatorer, EU-Tidende 2008, nr. L 327, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38.

§ 9 u. ---

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Udgiften udgør 6,00 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb.

Stk. 3-9. ---

§ 45 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at dokumentation, anmeldelser af og oplysninger om affald, herunder materialer og produkter til genanvendelse, til offentlige myndigheder efter dette kapitel skal ske i en bestemt form.

§ 45 d. ---

Stk. 2. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om virksomheders, anlægs, transportørers, forhandlernes og mægleres og personers pligt til at tilmelde sig registre og om deres pligt til at indberette oplysninger hertil, herunder formen herfor.

§ 79. Miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden forud for godkendelses- henholdsvis tilsynsmyndighedens afgørelser efter § 33, stk. 1, § 37 b, § 41 a og § 41 b samt andre afgørelser vedrørende listevirksomheder, der træffes efter bestemmelser i loven eller efter regler udstedt i medfør af loven eller efter lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Stk. 2. ---

Stk. 3. I regler fastsat i medfør af stk. 1 og 2 kan ministeren fastsætte regler om, at inddragelse

2. I § 9 u, stk. 2, 2. pkt., ændres »6,00 kr.« til: »5,05 kr.«.

3. Efter § 35 c indsættes:

»§ 35 d. Miljøministeren kan fastsætte regler om udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder.«

4. § 45 a ophæves.

5. I § 45 d, stk. 2, udgår », herunder formen herfor«.

6. I § 79 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for listevirksomheder, jf. § 35 d.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

7. I § 79, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »1 og 2« til: »1-3«.

af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering.

§ 79 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur el.lign., ved

1) anmeldelse og ansøgning i henhold til regler udstedt i medfør af § 7,

2) ansøgning om tilladelse efter § 19,

3) ansøgning om tilladelse efter § 28,

4) ansøgning om godkendelse efter § 33 og fremsendelse af oplysninger til brug for revurdering af godkendelse, jf. §§ 41 a og 41 b,

5) afgørelser truffet i medfør af § 19 og kapitel 4, 5, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og i medfør af § 7,

6) indberetning m.v. til myndigheder i medfør af § 19, kapitel 4, 5, 9 og 9 a samt regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i medfør af disse regler samt regler udstedt i medfør af § 7 og § 7 a,

7) sagkyndiges indberetning i henhold til regler udstedt i medfør af § 7 a til myndigheder og til private organisationer, som udøver nærmere fastlagte beføjelser i henhold til regler udstedt i medfør af § 7 a, stk. 4,

8) tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed, herunder resultater af tilsynsmyndigheders udøvelse af tilsynsvirksomhed,

9) kommunalbestyrelsens indsendelse af indberetning om deres kortlægnings- og tilsynsvirksomhed i henhold til regler udstedt i medfør af § 73, stk. 3, herunder om resultaterne af målinger og undersøgelser,

10) klage over afgørelser som nævnt i nr. 5 og

11) kommunikation med myndigheder i forbindelse med de forhold, som er nævnt i nr. 1-10.

§ 88. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven.

Stk. 23. ---

8. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) ansøgning og afgørelse om godkendelse som indsamlingsvirksomhed og om tilbagekaldelse af sådan godkendelse i henhold til regler udstedt i medfør af § 44, stk. 4, nr. 1, og stk. 5,«.

Nr. 6 bliver herefter nr. 7.

9. I § 79 b, stk. 1, nr. 6, der bliver nr. 7, indsættes efter »5,«: »6,«.

10. I § 79 b, stk. 1, indsættes efter nr. 6, der bliver nr. 7, som nyt nummer:

»8) tilmelding og indberetning til Affaldsregistret i henhold til regler udstedt i medfør af § 45 d, stk. 2,«.

Nr. 7-11 bliver herefter nr. 9-13.

11. I § 79 b, stk. 1, nr. 11, der bliver nr. 13, ændres »10« til: »12«.

12. I § 88 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om digital indbetaling af gebyrer.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2015, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 6.

Stk. 3. § 2, nr. 1, træder i kraft den 1. juni 2015.

Stk. 4. § 2, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 5. Regler udstedt i medfør af § 45 a i lov om miljøbeskyttelse og regler om formkrav, udstedt i medfør af § 45 d, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af § 79 b, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse som affattet ved denne lovs § 2, nr. 9 og 10.